

PREPIH

18. april 1991
cena 16 din

OD JAVNOSTI ODVIŠEN ČASOPIS

TELEFON V VSAKO HIŠO!

PREPIH RAZPOKE

Prejšnji teden sta Radlje obiskala kar dva pomembna predstavnika Demosa in dveh njegovih strank: prvak SDSS dr. Jože Pučnik in Marjan Podobnik, član ožjega vodstva SKS-LS in nesojeni kandidat za mesto ministra za kmetijstvo. Naši sodelavci, ki so spremljali obiska, so si bili enotni, da je bilo v njunih nastopih (ali ob nastopih) jasno zaznati razpoke, ki se ta čas pojavljajo v vrstah Demosa in nesporne spremembe v razpoloženju volilcev.

Medtem, ko je Podobnik kar naravnost povedal, da bodo morali v Ljudski stranki razmisliti o smiselnosti koalicije s partnerji, ki niso pripravljeni poslušati glasu kmetov in upoštevati njihovih interesov, je dr. Pučnik v svojem znanem slogu še vedno prisegal na ohranitev fronte, dokler ne bodo uresničeni glavni cilji, zadani ob ustanovitvi. Da lahko zavore na poti do teh ciljev neusmiljeno zarezajo v primarne interese ljudi, pa so glasno spomnili obiskovalci.

Vidna razlika je bila v odnosu Radelčanov (in drugih prisotnih) ob lanskem Pučnikovem obisku in prejšnji teden. Pred letom je dvorana ploskala malodane vsaki izgovorjeni besedi nove zvezde slovenske politike, zdaj pa je »občinstvo ploskalo samo sebi«. Najbrž ne po naključju. V nedogled se ne da graditi na PROTI, treba je ponuditi perspektivo za naprej! Puntajo se tudi socialdemokrati sami – isti dan se je dogajal Fecro, z njihovo močno prisotnostjo. Tudi Fecro je opomin!

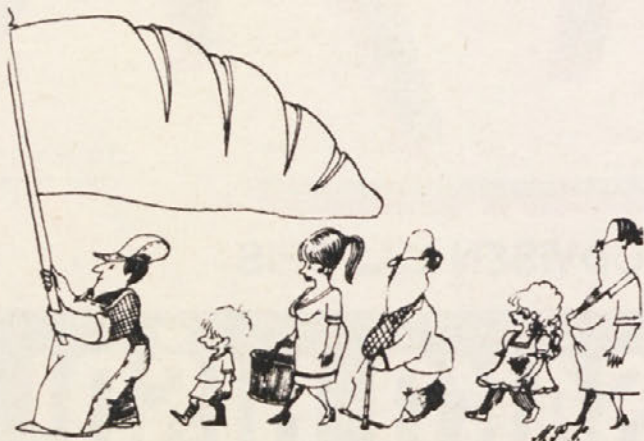

ZAPORA PRED FECROM str. 8
PUČNIK V RADLJAH str. 10

91

9

KRUHA IN IGER

Iger in igranja je bilo dovolj, sedaj nam dajte kruha, pravijo tudi mnogi koroški delavci, ki so se leta 1991 znašli v zgodnjem kapitalizmu. Potrpežljivost proletariata ni igra brez meja, in nekatera dogajanja na Koroškem že napovedujejo čas ludizma. Politokracija in vladajoči management se zaenkrat lahko zahvalita kronični boleznici sindikata (anemičnosti), da so palice zaenkrat še ostale v kotu.

In ko se bo zgodilo, kaj nam je narediti? Prvi slovenski panker in pravi roker Pero Lovšin je svojčas prepeval »Kruha in iger« (to nam dejte zdej, sej tak ne mormo več naprej), danes pa taisti Pero prepeva, Marija, pridi dou z nebes...

Torej: preostane nam upor, v miselnosti, glasbi in še kje...

NAŠE MESTO

Ravne na Koroškem so bile Guštanj in so mesto.

Mesto mora imeti mestno središče in tam morajo biti lepe hiše.

Mestno središče mora biti prijetno in tam ne sme biti veliko prometa.

Skozi mestno središče na Ravnah na Koroškem je veliko prometa in naši občinski voditelji, ki smo jih demokratično izvolili, bodo poskrbeli, da ga bo manj.

Včasih so načrtovali cesto na južni strani Raven na Koroškem in bi morali podreti veliko hiš. Načrtovali so predor pod Čečovjem in bi potrebovali veliko denarja. Denarju pravimo finančna sredstva in ga ni veliko. Načrtovali so cesto prek votle peči in...

V mestnem središču na Ravnah na Koroškem pa imamo lepe hiše in so skoraj vse obnovljene. Dve hiši sta novi in v eni je pošta, v drugi pa knjigarna, loterija in politika. Nekdanja Žmavcerjeva hiša še ni obnovljena in ima zadaj pokrito dvorišče s podrti streho. Najlepša je nekdanja Cvitaničeva hiša in je sedaj Peccijeva. Na vogalu ima velik smerokaz, na njem pa piše CALIFORNIA, BAR, MINI CASINO, FRIZER in DAR.

Takšne hiše zidajo v severni Afriki in jim pravijo kazbe.

KOROŠKA TELEFONIJA

– Kaj se pa vidva gresta?
Ali nimata telefona?
– Seveda ga imava! Pa je takole bolj gvišno – in veliko hitreje gre!

ODGOVOR, DA TE KAP

Dravograjski odborniki včasih resnično dopustijo, da njihova vlada naredi iz njih Dudeke. Na delegatsko vprašanje o urejanju mejnega prehoda Vič je vladni resor (oddelek za gospodarstvo) in gospa Bojana Štumberger pripravila takšen odgovor:

»Iz odloka o proračunu občine Dravograd za leto 1991 je razvidno, da je za celotno komunalno-cestno dejavnost na razpolago le 4.484.000,00 din. S temi sredstvi bomo lahko realizirali le najbolj pereče komunalne probleme v občini in za gradnjo sanitarij na mejnem prehodu Vič denarja ni na razpolago. Na sestanku pri predsedniku IS Slovenije g. Peterletu, dne 15.3.1991 v Slovenj Gradcu, je bila dana pobuda za ureditev mejnega prehoda oz. povezave Vič–Dravograd, saj je naš mejni prehod edini nižinski na severnih mejah Slovenije in bi se ga dalo z najmanjšimi stroški tudi urediti. Na sestanku ni bil dan noben konkreten odgovor.«

Tudi odgovor gospodarskega resorja ni konkretni odgovor, in kar je najbolj zanimivo – ta odgovor povzema razmišljanje profesorja Pečka okrog mejnega prehoda Vič in njegovo povezavo z osrednjo Slovenijo. Tako kot je Pečko svetoval ministru za ceste Krajncu, naj tudi v Ljubljani tu in tam pogledajo na zemljevide, bi nemara za dravograjsko vlado bil dobrodošel nasvet, naj vendarle na zastavljena delegatska vprašanja in pobude pripravi konkretne odgovore!

-ff

Po vsem tem, kar se v zadnjih letih dogaja okrog inšpektorjev na Koroškem, se resnično postavlja vprašanje, ali Koroška inšpektorje potrebuje. Urbanističnega inšpektorja že poldrugo leto ni, težave pa se kopičijo. Toliko neodgovornih posegov v prostor, kot jih je na Koroškem, bi le s težavo našli v kakšni drugi sredini.

Ko bi inšpekcijske službe nekako le dobile kandidata za to delovno mesto, pa ta nima ustrezne izobrazbe, za njegovo plačo občinski proračuni namenjajo malo denarja, nekatere občine, denimo Ravne, pa skušajo reševati problem po svoje. Dejstvo pa je, da če ne bodo vse štiri občine prispevale denarja za urbanističnega inšpektorja, tega na Koroškem ne bo in v prostoru bo še vedno lahko vsakdo »plužil« po svoje.

POD LUPO

Pa ne samo to: inšpekcijske službe so na Koroškem pod veliko lupo, napadajo jih z vseh strani (upravičeno in neupravičeno) in prišli smo že tako daleč, da bi naj odgovarjali (pošiljali poročila) tudi političnim strankam.

V normalni državi bi bili inšpektorji odgovorni samo drugostopenjskemu organu, ne pa lokalnim oblastem in njihovim interesom. V normalni državi bi tudi financiranje njihovega dela bilo normalno urejeno, namesto da naokrog »petljajo« in se z denarno postavljajo tudi v politično odvisnost!

(o)

POZDRAVLJENA KOROŠKA, **kjerkoli si že!**

Sprehod skozi čas, ki smo se ga šli Korošci prejšnji teden, v vseh treh dimenzijah – sedanosti, prihodnosti in preteklosti, bi lahko bil za marsikoga učna ura. Neoludizem pred Nieros–Metalom (o Fecru tako nima nobenega pravega smisla več govoriti), kjer je manjkalo samo še malo manj živcev oblasti in pendreki, in dr. Jože Pučnik v Radljah. In zakaj učna ura? **Ker se je pokazalo, da smo na nekatere, žal neizbežne stvari, popolnoma nepripravljene in bi morali zato o njih temeljito premisliti. Zvečer, na okrogli mizi Socialdemokratske stranke v Radljah, pa bi se morda novodobne, prenovljene in sploh stranke lahko poučile, kaj naj naredijo, da jim ljudje ne bodo več ploskali.** Čeprav je seveda vprašanje, ali ima sploh še kakšna politika v tem času možnost doživeti aplavz?!

DIALOG – KAJ JE ŽE TO?

Naj mi delavci, ki so na čakanju v Fecru, ne zamerijo, toda kar počne z njimi njihov vodja Miro Garb, je že hujše od tega, kar počne z njimi tako osovražena v.d. direktorica. Tudi sam sem nekaj časa verjel, da gre pri vsem skupaj samo za prvinske interese ljudi, ki so v stiski, ki se jim je zgodila krivica. In spoštoval človeka, ki se je postavil zanje, večkrat tudi v svojo škodo. **Razumem njihov položaj, ko je občutek nemoči močnejši od presoje – kaj je še po pameti in kje se ta neha.** Toda, vsega je konec, ko nenadoma ugotoviš, da je taisti vodja v trenutku, ko so drugi že pripravljene, da bi se pogovorili po pameti, nenadoma proti vsakemu dogovoru. **Glavna vloga je namreč v dialogu razdeljena vsaj dvema.** Tega Garb očitno ne prenese. Verjamem mu, da počne, kar počne, iz poštenih nagibov. Ali je to vedno v interesu ljudi, ki jih je potegnil za sabo, pa je že drugo vprašanje.

MINULO JE LETO – MINUL JE APLAVZ

Dr. Pučnik je pred okroglim letom gostoval po koroških občinah v času predvolilne kampanje. Vsako besedo smo jemali resno, kajti ni ga bilo pred njim, ki bi tako odkrito, neprizadeto in brezkompromisno sekal po partijskem enoumju. Bilo je za nas novo, za marsikoga, ki v prejšnjih časih ni upal iz tega ali onega razloga črhiniti, pa tudi olajšanje.

Demokracija – kako velika beseda. Velika in na veliko zlorabljena. Za oblast namreč gre vsakemu politiku in če hoče, da bodo ljudje zanj oddali svoj glas, bo prodal tudi velike besede. Pred letom se je po Koroškem razlegel aplavz za vsak stavek novih prerokov in velike besede so zmagale na volitvah. Le en majhen problem je medtem nastal – ljudem gre slabše kot pred letom. V Radljah so ploskali opoziciji, govorcem, ki so kritizirali

novi oblast, dr. Pučniku ni ploskal nihče. So bile velike besede prodane prepoceni? Ljudje so ploskali tudi Miroslavu Garbu, ki se je lotil nove oblasti, ker je pustila na cedilu delavce...

DOBRA NOVICA

V četrtek pozno ponoči me kliče domov znanec in pravi, da ima novico, ki me bo gotovo zanimala. Tiče se Železarne. Ograjene s plotom informacijske blokade in podržavljenimi izgovori o tem, da se še nič ne ve, da je vse v rokah Upravnega odbora Slovenskih železarn. Verjeli smo in pisali o tem, da negotovost nikomur ne prinaša nič dobrega, da naj že vendar da kdo od sebe kakšno besedo. Sindikalni delavci so govorili o strahu, paniki, govornice so se bolj nagibale k nekaj tisoč delavcem, ki da bodo presežek, kot k čemu sprejemljivejšemu.

Z znanecem se dogovoriva za naslednji dan, **in glej – kar ni bilo mogoče zvedeti delavcem železarne, česar ni mogel zvedeti nihče, so menda prejšnji četrtek zaupali eni od slovenskih strank.** Da ne bo ugibanja, šlo je za Socialistično stranko Slovenije (Žakelj, Semolič), ki se je zanimala za stanje v slovenski črni metalurgiji. Na srečo so se pri informacijskem koritu znašli tudi sindikalisti, ki so poskrbeli, da smo lahko še isti dan o novici, da stečaja v železarni ne bo, da je presežekov samo tisoč, poročali javnosti. Povem vam, danes je še največ vredna dobra novica. In še to, da še zdaleč ni res, da smo koroški novinarji najbolj delavni, kadar je kaj narobe. Sicer pa, povejte nam vsaj deset dobrih novic prejšnjega tedna...

MORALA MI PADE

Da si ne bi zaprl še kakšnih vrat, samo to. Še kar visoko seže mož, ki me je na začetku tega tedna skorajda prepričal, da tudi dobra novica, o kateri sem pisal tule zgoraj, ni tako dobra, kot so jo očitno po nesreči spravili v javnost v železarni. Da prav gotovo še ni vse preračunano do zadnjega agregata in da je bojazen še vedno na mestu. Nočem verjeti, toda seme dvoma mi zruši moralno. In ko se spomnim še, kolikokrat so nas že »nategnili«, pravzaprav sebe, v tej železarni, kdo ve... Morda pa le ni vse tako. V poplavi tega, kar vem in tega, kar mi pravi razum, zraven pa se mi vpletajo še čustva, spet alarm. Kodeks in vzbujanje preuranjenega optimizma, krivda za linčanje tistih, ki sem jih skupaj z znanecem skoraj prisilil, da so povedali še javnosti nekaj lepšega. Je lepo že to, če gre na cesto samo 280 delavcev in ne 300? Smo res že tako daleč? Je kodeks skregan tudi že z mano, človekom?

POZDRAVLJENI KOROŠCI, KJERKOLI ŽE STE!

Edi Prošt

VSEBINA:

- Glose, karikature str. 2
- Naša kronika: Pozdravljena, Koroška str. 3
- Udarna tema: Koroška pošta – včeraj, danes in jutri str. 4–5
- Ravne: gospodarstvo na tleh str. 6
- CTV: za malo denarja – slaba muzika Lepa gesta ravske vlade str. 7
- Zapora pred Fecrom: vsi so žrtve str. 8
- Občina po meri ljudi
Gozdne ceste: še nič novega str. 9
- Pučnik v Radljah
Podobnik na občnem zboru SKZ–LS str. 10
- Subvencioniranje stanarin
Vračanje nacionaliziranega premoženja str. 11
- Fotopreprih: Spomladanska dela str. 12–13
- Mnenja – kolumni str. 14
- Kultura: 34. srečanje gledaliških skupin SV Slovenije str. 15
- Betka Kotnik – republiška prvakinja
Muta vabi na taborniški tek str. 16
- Manj dela vodi v propad
Zgodovinar iz Vuzenice str. 17
- Gospodarstvo: Informacije iz železarne,
borza dela str. 18
- Vaš preprih: pisma bralcev, mnenja str. 20–21
- Objave, mali oglasi str. 22
- Koroški šport, črna kronika str. 23
- Preprihane koroške čveke str. 24

PREPIH

Od javnosti odvisen časopis. Izdaja ČZP Informacijski biro Ravne na Koroškem. Glavni in odgovorni urednik Vojko Močnik. Naslov uredništva: Ravne na Koroškem, Čečovje 5, tel. št. (0602) 22-999.

Tiska Grafika Prevalje v nakladi 8000 izvodov. Na osnovi mnenja Republiškega sekretariata za informiranje št. 23/91 je časopis oproščen plačevanja temeljnega davka od prometa proizvodov. Nenaročenih tekstov in fotografij ne vračamo. Ponatis in uporaba tekstov v drugih medijih ni dovoljena.

KOROŠKA POŠTA VČERAJ, DANES IN JUTRI

Pripravila: Miro Petek
Franc Jurač

Julka FERK, natararica – Ravne na Koroškem: »Če me že sprašujete, kako sem zadovoljna s poštnimi uslugami, moram reči, da sem zadovoljna in nimam nikakršnih pripomb – tudi kar se dostave pošte tiče.«

Mirko LUŽNIK, kmet - Trbojnje: »Moram se pohvaliti, da imamo poleg trgovine in gostiln tudi svojo pošto. Pravijo, če je v kraju pošta, je kraj tudi bogatejši. Kar se pa samih poštinskih uslug tiče, pa lahko rečem, da sem z njimi zadovoljen.«

Fanika ROŠER, upokojenka – Slovenj Gradec: »Marsikdo se na poštarje jezi, jaz pa mislim, da imajo dovolj odgovorno delo, raznašalci pošte pa celo naporno, saj nam morajo dostavljati pošto prav v vsakem času, pa naj bo to pozimi ali poleti.«

Pošta je gotovo ena od tistih javnih služb, ki je najbolj na očeh ljudi, na drugi strani pa je delo pošte tesno prepleteno z našim vsakdanjikom. Predvsem velja to za telekomunikacije ali še ožje – za telefonijo. Tudi Korošce in njihov odnos do pošte bi lahko razdelili v najmanj dve veliki skupini: na tiste, ki so s pošto in telefonijo zadovoljni – sem seveda sodijo tisti srečneži, ki telefone imajo – in ostale, ki na telefone čakajo, si jih želijo in po tihem preklinjajo. Pogovor z Antonom Jamnikom, direktorjem poslovne enote za ptt promet Slovenj Gradec (enota je sestavni del mariborskega ptt podjetja) bo poskušal orisati, kje je koroška pošta bila, kje je danes in kam si želi.

Približevanje slovenskemu povprečju

»V lanskem letu so se zmogljivosti koroških telefonskih central povečale za 2000 priključkov, in tako je sedaj na Koroškem 18.100 priključkov. Druga plat pa je število naročnikov: lani smo priključili novih 1400 telefonov, kar je manj kot smo načrtovali. To je tudi edina točka, kjer poštarji v lanskem letu nismo izpolnili načrtov, sicer pa smo glede na razmere gospodarjenja tudi z lanskim poslovnim letom lahko zadovoljni.

Tako je **konec lanskega leta na Koroškem že imelo telefone 15.100 naročnikov, kar pomeni 20,3 telefona na sto prebivalcev.** V Sloveniji je to razmerje 21,4 telefona na sto prebivalcev, in tako se na Koroškem počasi le bližamo slovenskemu povprečju. Pri tem pa velja opozoriti, da slovensko povprečje tvorijo veliki centri, kot Ljubljana, Maribor in drugi, koroška telefonija pa je zelo razvejana in seže do mnogih hribovskih kmetov«, pripoveduje Anton Jamnik.

Seveda pa tudi znotraj Koroške telefonija ni enako razvita. Konec lanskega leta je bilo v občini Slovenj Gradec 25,2 telefonov na sto prebivalcev, v občini Dravograd 23,4, na Ravnah 18,9 in v Radljah ob Dravi 15,1. Ta povprečja pa so po svoje tudi varljiva, saj bi se Radlječani, ki s 15,1 telefona na sto prebivalcev zavzemajo zadnje mesto, lahko počutili užaljene. Zato je treba dodati, da so v tej občini še leta 1980 imeli 2,4 telefone na sto prebivalcev, po srednjeročnem planu pa naj bi lansko leto zaključili z 9,9 telefoni na sto prebivalcev. Torej je tudi v tej občini bil narejen izjemno velik napredek.

Načrti za letos

Lani so koroški poštarji priključili na Prevaljah novih 800 priključkov, v Slovenj Gradcu 600, v Radljah 400 in v Črni 190. Kot je znano, so Ravne dobile predlani novo pošto (Koroška pa z njo novo omrežno številko

0602) in novih 2000 priključkov. V lanskem letu so poštarji uspeli priključiti tisoč telefonov, preostalih tisoč pa bodo realizirali letos. **Na Ravnah je letos v planu zaselek Janče – Dobja vas** (tu si bo oddahnil naš bralec, ki je v pismu spraševal, kdaj neki bo tudi sam lahko telefoniral od doma), in stari del Kotelj. Več o načrtih za letošnje leto pa je **Anton Jamnik** povedal tole:

»V tem letu nameravamo povečati zmogljivost central za novih 2500 priključkov, telefone naj bi dobilo okoli 2000 Korošcev in tako se bi že pridružili slovenskemu povprečju. **Na Muti bomo kmalu priključili v omrežje novo sodobno digitalno telefonsko centralo** in telefone bo dobilo še okoli 400 prebivalcev. **V Ribnici na Pohorju** bo v prvi polovici leta dobilo telefone več kot sto prebivalcev, nove telefone bomo priključevali na Ravnah in okolici, **osrednji projekt Koroške pošte v letošnjem letu pa je Mežica.** Tam gradimo novo poštno stavbo, naročena pa je tudi **sodobna centrala z okoli tisoč priključki.** Vsa naložba stane okoli dva milijona DEM, do konca leta pa bo v Mežici dobilo telefone okoli 400 novih naročnikov. Nova centrala bo imela več kot tisoč priključkov. Pripravljamo tu-

PTT NOVICE

Konec lanskega leta je bilo v Koroški regiji tudi 150 naročnikov oziroma imetnikov (legalnih) telefaxov, to število pa se bo v letošnjem letu še vsaj podvojilo.

Izšel je tudi nov telefonski imenik. Koroška oziroma omrežna skupina 0602 Ravne na Koroškem je dobila častno mesto v prvi knjigi ob bok Ljubljani in Mariboru.

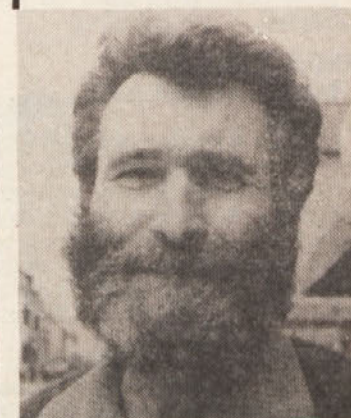
To novico ste v Prepihu že lahko prebrali: spet je mogoče s čeki Ljubljanske banke – koroške banke tudi na pošto. To je posebej razveseljujo za ljudi v odročnejših krajih, kjer nimajo banke, imajo pa pošto.

Ludvik NAVODNIK, vlakovni odpravnik – Ravne na Koroškem: »Jaz nimam veliko stika s pošto, kar se finančnega poslovanja tiče. Denar dvigujem na banki in se mi zdi, da je to zame najbolj primerno. O samih poštinskih uslugah, ki sem jih le občasno deležen, pa nimam nobenih pripomb.«

Ida TERK, uslužbenka – Muta: »Nič kaj slabega ne morem povedati čez poštne uslužbenice. Za mene so izredno dobri in tudi njihovo delo izredno cenim. Jezi pa me, ko že tako dolgo čakamo na telefon, ki nam ga že lep čas obljubujejo.«

Helmut REBERNIK, invalidski upokojenec – Gortina: »S poštini uslugami sem zadovoljen. Mislim pa, da ima pošta vse prevelik monopol – toliko kot si pošta vzame, moramo mi dati. Tu predvsem mislim na poštne storitve.«

di projekte in **tehnične rešitve za Ožbait, Trbolje in Libeliče**. Naša želja je, da bi do leta 1995 lahko vsaka družina na Koroškem imela telefon, ta cilj pa bi lahko dosegli tudi kakšno leto prej. Še vedno pa imamo okoli 2300 nerešenih zahtev po telefonih.

Naše investicije so vedno bolj usmerjene v izboljšanje kvalitete teh telekomunikacij oziroma v odpravo ozkih grl. Sedaj **polagamo optični kabel od Radelj proti Muti**, pripravljamo pa se na podoben poseg na relaciji od Slovenj Gradca proti Ravnem, kjer je danes prav tako ozko grlo. V Ljubljani bodo kmalu priključili novo digitalno centralo in **predvidavamo povečanje radiorelejnih zvez od Koroške do Ljubljane.**«

Kaj pa pošte?

Poslovna enota mariborskega ppt prometa v Slovenj Gradcu zaposluje okoli 160 delavcev, imajo pa 20 ppt enot (ali po domače – pošt) in 18 telefonskih central (v Vuhredu in Kapli sta pošti, nimajo pa telefonske centrale).

Omenili smo že pošto v Mežici, ki začasno domuje v prostorih krajevne skupnosti, jeseni pa bo že stala sodobna poštna zgradba. Lani so adaptirali **pošto v Podvelki**, kjer bo kmalu svečana otvoritev. Večja rekonstrukcija poteka tudi v **Ribnici na Pohorju, za Črno in Vuhred** pa pripravljajo rešitev, ki naj bi prav tako zadostovala za dlje časa.

Anton Jamnik je tudi dodal, da bodo letos dodatno posodabljali šalter-ska delovna mesta.

Morda še ne veste...

... da povprečni Slovenec na leto napiše vsega šest pisem, precej več pa telefonira. Seveda in predvsem – v službi.

DROBCI IZ ZGODOVINE POŠTE V MEŽIŠKI DOLINI

Dr. Franc Sušnik, pokojni ravnatelj ravenske gimnazije in študijske knjižnice, je rad brskal po preteklosti Koroških krajev, ljudi ter o njihovem življenju in delu. Tudi o razvojni poti pošte na Koroškem je našel zanimive podatke.

Prevoz pošte s konjsko vprego je v Mežiški dolini prenehal, ko je bila speljana železnica Maribor–Celovec, vendar so podatki o teh postiljonih sila skopi. Znano pa je, da so bile te na Ravnah, Prevaljah, v Črni in Mežici ustanovljene po letu 1850.

Prevaljska pošta je bila takrat glavna in vlaki so na Prevaljah oddajali in sprejemali poštno pošiljke, ki so jih nato pogodbeni poštarji s konjsko vprego raz-

važali po vseh ostalih krajih. Pri dostavi v kraju je poštar pošto raznosil tudi po hišah, vendar so ga nestrpni občani večinoma pričakali že kar na vasi.

Pisalo se je leto 1900, ko je ravenska pošta postala glavna v Mežiški dolini. Leta 1906 je ravenska železarna imela Morsov telegrafski aparat, ki je bil priključen na linijo Maribor–Celovec. Telefon je zabrnel leta 1923, priključen pa je bil na omnibusno linijo Črna–Maribor.

Do leta 1941 so bili v teh krajih vsega trije telefonski naročniki: železarna, občina in orožniška postaja. Železarna je dobila teleprinter leta 1941, pošta pa šest let pozneje. Konec druge vojne je bilo v dolini 25 telefonskih naročnikov.

0602 – TUDI TO JE IMAGE KOROŠKE

Pismošče

V koroški krajini raznaša pošto okoli 60 dostavljavcev ali – kot jim po domače rajši rečemo – pismoš. Ti na mesec skupno prehodijo 20.182 kilometrov – vsak posameznik 345 kilometrov na me-

sec ali povprečno 15 na dan. Seveda pa poštarji ne hodijo kar tako, s sabo nosijo poštno torbo, ki povprečno tehtajo okoli 15 kilogramov, ob četrkih in petkih pa tudi do 30 kilogramov. Slovenski poštarji so namreč edini, ki poleg poštnih pošiljk raznašajo tudi časopise.

Greta POGOREVC, gospodinja – Radlje ob Dravi: »Z uslugami sem zadovoljna in tu nimam kakšnih pripomb. Gotovo pa sem ena tistih, ki že dolgo časa čakamo na telefon. Veliko nam obljublajo, da ga bomo kmalu dobili, zdaj pa že obljubam ne verjamem več.«

Branko LAZAR, delavec – Muta: »Kar se dela in uslug pošte tiče, lahko povem, da je vse naj, naj. Tudi jaz sem eden tistih, ki finančno poslujem preko banke. Za raznašalce pošte pa mislim, da so spričo težkega terena, kamor dostavljajo pošto, premalo plačani.«

Albin HUDOVERNIK, upokojenec – Dravograd: »Nekaj let nazaj nisem bil preveč zadovoljen z dostavo pošte. Dogajalo se je, da so dostavljali pošto puščali kar pri hišah in marsikdaj pošta ni našla naslovnika. Zdaj pa lahko rečem, da se je vse to uredilo in sem s poštnimi uslugami zadovoljen.«

Gradnja nove pošte v Mežici

Iz gradiva za sejo Skupščine občine

GOSPODARSTVO NA TLEH

Občina Ravne na Koroškem se je po razvitosti in gospodarski moči v preteklih letih uvrščala med razvitejše občine v Sloveniji, kar kažejo nadpovprečni rezultati, ki jih je v primerjavi s Slovenijo dosegalo naše gospodarstvo. Po narodnem dohodku na prebivalstvo smo bili v letu 1982 celo na devetem mestu v Sloveniji, še leta 1987 smo bili 12., leta 1988 pa smo padli na 27. mesto. Prav z letom 1988 so se začeli v naši industrijsko razviti občini slabšati rezultati gospodarjenja, ki so bili odvisni od dveh velikih delovnih organizacij – Železarne Ravne in Rudnika Mežica.

Že v poročilu z zadnje seje ravnanskega izvršnega sveta smo povzeli oceno, da se trendi navzdol v našem gospodarstvu v primerjavi z republiko nadaljujejo in da v občini glasno zvonijo že vsi alarmi. Vlada je takrat sprejela gradivo občinskega sekretariata za gospodarstvo, z oceno vzrokov za sedanje stanje in predlogi ukrepov. Gradivo so v tork obravnavali poslanci v občinski skupščini – poročilo bomo objavili v naslednji številki Prepiha. Zaradi pomembnosti tematike povzemamo del gradiva za sejo SO, predlog ukrepov pa objavljamo v celoti.

VZROKI

Tekst iz podnaslova je uvod v analizo vzrokov, ki jih ravnanska vlada ugotavlja v svoji informaciji, kot konkretne vzroke za trenutni položaj v gospodarstvu občine pa navaja:

– **neustrezno gospodarsko politiko in ekonomski sistem, ki v naši družbi ni temeljil na zakonitostih tržne ekonomije**

– **prevelik delež industrije in rudarstva v gospodarstvu občine in zamenjanje tercijalnega sektorja**

– **neustrezno organizacijsko strukturo gospodarstva, z naslonitvijo na dva giganta, ki krojita usodo občine in večine manjših podjetij**

– **neizkoriščene kadrovske potencialne in odliv strokovnjakov**

– **nepoznavanje marketinškega pristopa, ker so se v podjetjih zaradi navideznih rezultatov uspavali.**

UKREPI

Ali so rešitve? Tako se sprašuje tudi izvršni svet sam, ko predlaga ukrepe za preživetje in za ponovni dvig rasti gospodarstva, s poudarkom na nujnem prestrukturiranju obstoječega. **Na teh osnovah so poslanci razpravljali o naslednjih predlogih ukrepov:**

1. Na področju železarstva so neugodni splošni pogoji poslovanja (prenizko določene cene, devizni tečaj, previsoki poslovni stroški) in notranje slabosti (programska razdrobljenost, nizka produktivnost) pripeljali železarstvo pred zlom.

Takšno stanje je zahtevalo združen nastop slovenske vlade in železarn v republiki Sloveniji, da sprejmejo odločitev o trajni sanaciji železarn, ali pa odločitev o zaprtju večjega številca proizvodnih enot.

Če s celotnega nacionalnega vidika upoštevamo posreden in neposreden pomen slovenske jeklarske industrije, je priporočljiva ciljna in dosledna sanacija ob začasni udeležbi države, ker slovenska jeklarska industrija ni več sposobna, da bi se sanirala sama, s pomočjo lastnih sil in ker kratkoročno obstaja zelo malo možnosti za udeležbo tujih investitorjev. »Sanacija z nacionalizacijo« je model, ki so ga uporabili v skoraj vseh zahodno-evropskih državah.

Takšen model pa ima svojo vsebino v naslednjih programskih usmeritvah:

– **Vzpostavitev upravljalkega sistema na podlagi kapitala. To bo ob zelo bolečih odločitvah temeljnega pomena.**

– **Kratkoročna finančna konsolidacija, ki naj bi zagotovila minimalno likvidnost in dokapitalizacijo.**

– **Program razreševanja presežnih delavcev, kar bo zahtevalo aktivno vlogo republike.**

– **Sprejem zaščitnih ukrepov gospodarske politike na makro nivoju, ki bodo izenačili pogoje poslovanja v smislu ugodnosti pri uvoznih dajatvah s proizvajalci v EGS, vključno s ceno električne energije, ki ne bo presegala evropskih cen.**

– **Nadaljnje vključevanje svetovne ekipe firme Mc Kinsey.**

Vodstvo Železarne Ravne ocenjuje, da bo na ta način prišlo do paralelnega in sočasnega razreševanja zunanjih (makroekonomskih) in notranjih (organizacijskih) problemov, kar bi moralo pripeljati do rezultatov, da bo sanirani del podjetja normalno posloval. Motivacija za takšno začasno reševanje problemov je s takim pristopom evidentna.

RUDNIK

V letu 1988 je bil v Republiki sprejet Zakon o zagotavljanju dela sredstev, potrebnih za postopno zapiranje Rudnika svinca in cinka v Mežici. Skladno s 3. členom bi morale sredstva za zapiranje rudnika v višini 13 % prispevati tudi združeno delo občine. Sklenjeni so bili samoupravni sporazumi z organizacijami, vendar do izpolnjevanja sprejetih obveznosti zaradi težke finančne situacije ni prišlo. Le redki so poravnali svoje obveznosti. Republika Slovenija je le-te redno poravnala. Za lansko leto pa se je zataknilo, saj omenjeni člen določa, da bodo – v kolikor občina Ravne ne zagotovi vseh potrebnih sredstev oz. ne izpolni svojega

Železarna: vse je podržavljeno

deleža – blokirani vsi ostali viri sredstev, opredeljeni v zakonu. Zaradi ustavitve prilivov iz republiških virov je ogrožen program zapiranja rudnika. Rudnik svinca in cinka je v zelo težki likvidnostni situaciji, glede na blokirani žiro račun pa mu grozi uvedba stečajnega postopka.

Rešitvi za rudnik sta verjetno dve: ali spreminiti zakon in v skladu z veljavno zakonodajo določiti drugačne vire sredstev, ali pa rudnik podržaviti in sanirati po vzoru slovenskih železarn. Po vsem izkoriščanju rudnika v povojnem obdobju bi bilo realno pričakovati pomoč države.

PRESTRUKTURIRANJE

2. Velike možnosti imamo na področju razvoja drobnega gospodarstva. Skupščina je na 8. zasedanju vseh zborov, dne 6.3.1991,

sprejela projekcijo razvoja in zadovolžila izvršni svet, da sprotno spremlja realizacijo ukrepov.

3. V podjetjih v občini morajo poiskati optimalne rešitve tako na področju zaposlovanja kot ekonomsko-tehničnem področju. Ukrepi optimalizacije bodo boleči, vendar za obstoj in razvoj podjetij neizbežni.

4. Sistemske spremembe, zlasti privatizacija, novi programi, prilivi tuje kapitala, vključitev novih poslovnih subjektov, bodo prispevali k pozitivnim učinkom. Glede na materialne možnosti in nestalne gospodarske in politične razmere pa je vprašanje, kdaj bodo boljši rezultati vidni.

5. Izkoristiti moramo obmejnost, zlasti na področju trgovine, gostinstva in turizma. Kažejo se tudi

• Ravenska industrija je lani zmanjšala fizični obseg proizvodnje za 20 % (slovenska za 10,5 %).

• Medtem, ko so bile cene proizvajalcev v R Sloveniji v preteklem letu višje za 390,4 %, so se v črni metalurgiji povečale »le« za 305 %.

• Na strani prihodkov je v občini opazen izpad prihodkov na domačem trgu.

• Pri odhodkih so se v preteklem letu nadpovprečno povečali nematerialni stroški, pomemben pa je tudi obseg obračunane amortizacije, v višini 494.040 tisoč din. Ravno ta sredstva, skupaj z zneskom akumulacije, nekoliko »omilijo« znesek izgube. Sredstva za reprodukcijo znašajo namreč 496.194 tisoč din, to je 89,6 % prikazane izgube (v letu 89 so bila ta sredstva še za 35,8 % večja od izgube).

• Pomemben delež izgube se nanaša na negativno razliko med izrednimi prihodki in odhodki. Velik del izrednih odhodkov je oblikovan s popravki vrednosti terjatev do kupcev (ki v zakonsko določenem roku niso poravnane) in ti popravki vrednosti se lahko v naslednjih obračunskih obdobjih pojavijo kot izredni prihodki.

možnosti zaposlitve čez mejo in celo šolanja za generacije, ki bodo obiskovale srednjo šolo.

6. Na področju zaposlovanja nalaga položaj v družbenem sektorju Zavodu za zaposlovanje in širši družbi, da aktivneje pristopi k učinkovitejšim oblikam zaposlovanja.

Z metodami in ukrepi, ki bodo pospeševale odpiranje »produktivnejših delovnih mest« bodo skušali oživiti zaposlovanje zlasti mladih ljudi, ki imajo znanje, voljo in pogum, da svojo brezposelnost spremenijo v zaposlitev.

V letu 1991 bodo v okviru Zavoda za zaposlovanje potekale različne aktivnosti:

– **Sodelovanje v akciji 1000 delovnih mest. Republiški zavod za zaposlovanje je na osnovi javnega natečaja zagotovil delodajalcu 60.000,00 din nepovratnih sredstev za zaposlitev brezposelne osebe.**

– Sodelovanje v projektu CUROS (Center za ustanavljanje različnih oblik samozaposlovanja). Ta projekt vključuje tečaje, predavanja in usposabljanja, ki spodbujajo samozaposlovanje. Z drugimi besedami: brezposelnim bomo nudili pravno, organizacijsko in finančno pomoč pri realizaciji podjetniških idej.

– **Vključevanje brezposelnih v morebitna javna dela.**

– Zbiranje in posredovanje kadrovskih potreb po vseh vrstah občasnih del.

– **V občini moramo s pomočjo sredstev Razvojnega sklada še naprej stimulirati samozaposlovanje ter kreditirati obrtnike in podjetnike s perspektivnimi programi. Hkrati jim moramo ob novih podjetniških pobudah nuditi poleg materialne tudi strokovno pomoč.**

Na torkovo sejo skupščine sta bila na pobudo poslancev povabljeni direktorja Železarne in Rudnika, Andrej Kokalj in Janez Pačnik, svoj protest pa je predsedstvu skupščine poslal tudi Območni odbor sindikata delavcev kovinske in elektro industrije Koroške. Ravenska skupščina je tako zagrizla v paket najbolj pomembnih in aktualnih problemov, saj bo že naslednja seja namenjena obravnavi občinskega socialnega programa.

ZA MALO DENARJA – SLABA MUZIKA

Napisala bom nekaj misli o oddaji ravenske kableske televizije, ki je bila na sporedu v petek, 5. aprila, in je predstavljala dogajanje na zadnji seji občinske skupščine.

To je bila menda tretja novinarsko obdelana oddaja o seji skupščine na krajevnem programu televizije. Prej so predvajali seje v celoti. V primerjavi s prenosi večurnih sej pomeni ta oddaja bistven napredek. Novinarica Helena Merkač se je potrudila, da bi predstavila srž dogajanja na seji in izpustila vse nebitveno. Koliko ji je to uspelo, ve sama – in tisti, ki so bili na seji navzoči. Zunanji opazovalec lahko le potrdi, da je bil potek seje iz oddaje jasno razviden.

Kakšno razpravo bi najbrž še lahko pogrešali. S tem bi se oddaja skrajšala, in to bi ji bilo samo v korist. Seveda pa bi bil v tem primeru potreben kak napotek oziroma vsaj kakovostna označitev razprav, kar morda ne bi bilo v prid novinarski objektivnosti (ker so bili razpravljalci ob posameznih temah samo naštetji, je bila ta tokrat popolna), bi pa pomagalo tistim gledalcem, ki se v po-

litično dogajanje v občini sami ne poglobljajo.

Če bi se oddaja skrajšala, pa bi bilo krajše tudi slušno mučenje gledalcev. Slišnost je namreč slaba stran te oddaje. Šum, ki spremlja sicer dobro branje napovedovalke Mirjam Lapanja, je še lahko odpustiti, saj ni tako moteč, tega, da poslanci govorijo v votel prostor, v katerem se jim glas razblinja, pa ne. Naravnost vleči mo-

raš na ušesa, če jih hočeš razumeti.

Pri današnjih možnostih akustične tehnike je tako slaba slišnost na televiziji nedopustna.

Za gledalce pa je boljše, če nam pripravijo strnjeno poročilo, ki ga bo vsem razumljivo in pravilno slovensko prebrala napovedovalka. Res v tem primeru ni povsem izkoriščen medij, ki nam je na razpolago, toda če ni denarja, da bi plačali profesionalno posneto in narejeno televizijsko oddajo, je boljše, da je ni v taki obliki.

Saj menda ni namen krajevne kableske televizije – mučenje gledalcev?

Mojca Potočnik

LEPA GESTA

V torek, 9. aprila, je predsednik izvršnega sveta ravenske skupščine Matič Tasič izročil ključke jugota 45 Marjanu Šepulu, invalidu iz Črne na Koroškem. V silnem neurju na začetku lanskega novembra, ko je strela zažgala gospodarsko poslopje njihove domačije, je namreč zgorel tudi Marjanov za invalide prilagojen osebni avto. Pobudi za pomoč Društva invalidov iz Črne in Centra za socialno delo se je odzval izvršni svet in mu sklenil brezplačno izročiti osebni avtomobil, sicer lasti upravnih organov.

Poteza, vredna posnemanja, ali drugače – prijatelja spoznaš v stiski. Marjanu želi srečno vožnjo tudi Prepih!

PRITOŽILI SO SE NAM SMRAD IZ POTOKA

Marsikatera nevednost tare ljudi. In velikokrat ne vedo, kam bi se pritožili ali samo potožili. Strani našega časnika so in bodo za težave občanov vedno odprte. Tokrat lahko poročamo o problemu, ki tare **Vladka Negovca** s Prisoj 67 na Prevaljah.

»Mogoče se mariskomu to ne bo zdelo tako hudo, a zame vendarle je,« nam je potožil. »Živim v nenehnem smradu, ki prihaja od Flisovega potoka. Ta teče neposredno ob moji hiši, le dobrih 50 metrov navzgor in navzdol pa sta vanj speljani dve cevi, ki odvajata vodo iz greznic v naselju Črnc in Konečnik. Smrad je še zlasti močan v času suše, ko potok nima dovolj vode.«

Tudi sami smo se lahko prepričali, da Vladku zares ni lahko, saj je kar močno smrdelo tudi ob našem obisku, čeprav je bil lep dan in je ves čas pihal veter. Vladko Negovec nam je pojasnil, da je na morebitne težave opozoril že tedaj, ko so napeljevali cevi iz greznic, a so mu zagotovili, da bodo pritekale le meteorne vode. Pokazalo pa se je, da temu ni tako. Tudi pritožil se je že na ustrezne ustanove, vendar zaman.

»Ta potok teče skozi središče Prevalj in bi odgovorni že zaradi tega morali ukrepati, če jih že ne zanimajo moje težave«, je sklenil Vladko Negovec.

Odprto ostaja zlasti vprašanje, ali sta omenjeni odtočni cevi tako speljani na črno ali z dovoljenjem ustreznih teles. To je pa že stvar, ki jo bo morala razčistiti inšpekcija in ne Prepih. (ti)

Fecrovi delavci na čakanju na protestnem zboru

VSI SO ŽRTVE

Protestni zbor delavcev Fecra, ki so na čakanju in blokada tovarne sta se po dveh dneh torej končala. S tem pa še ni končana agonija delavcev. Njihov spor bosta namreč za sedaj reševala delavski svet in v.d. direktorica Savinka Geratič.

Vprašanje pa je, kaj lahko sploh rešijo. Žiro račun tovarne je blokirani, novega dotoka denarja ni, skratka – za plače, ki so jih delavci na čakanju po zakonu upravičeni prejemati, ne bo sredstev. Tu je zakon zgolj z lepimi besedami popisani papir.

Se vedno pa je odprto vprašanje razprodaje tovarne. V Fecrovi lasti namreč ni ostalo ničesar. To je tudi razlog, da so delavci odklonili sestanek znotraj tovarne. Namesto tega je delavski svet sestankoval v vratarnici. Poslovne prostore zaseda pet novoustanovljenih podjetij; res pa je, da v njih delajo nekdanji delavci Fecra.

Najboljše prostore je zavzel nemški podjetnik Niderberger in zato plačuje res smešno nizko najemnino: 10.000 mark mesečno. In tudi to je eno od jabolk spora. Čakajoči delavci namreč zahtevajo vpogled v pogodbo s tem podjetnikom. Savinka Geratič jim odgovarja, da je to poslovna tajna, na kar čakajoči reagirajo z velikim ogorčenjem. Mogoče imajo celo prav. Konec koncev je po doslej veljavni zakonodaji bilo podjetje v družbeni lasti, kar pomeni, da so bili lastniki delavci Fecra. Kot lastniki pa imajo vso pravico do vpogleda tudi v poslovne tajne. Šele ko bo – v tem trenutku pa to še ni – Fecro postal privatna last, tak vpogled ne bo možen.

Ne moremo se izogniti občutku, da so v tem mučnem sporu žrtve pravzaprav vsi. Delavci na čakanju, ki so po desetih, dvajsetih, trideset let zvestega dela (kdaj pa kdaj tudi udarniško, kdaj pa kdaj so se tudi odrekli delu svojega osebnega dohodka, da so pomagali tovarni), brez slehernih pravic in sredstev ostali na cesti. Fecro je vsa leta nazaj razpolagal z zelo zastarelo tehnologijo. Zaradi tega je veliko delavcev postalo invalidov: brez prstov, s poškodbami hrbtenice in podobno. In ravno ti so prvi leteli na cesto. To jih pri vsem tem najbolj boli.

Po drugi strani pa je v precepu tudi v.d. direktorica Savinka Geratič. Bila je edina, ki si je pred letom dni upala prevzeti krmilo tovarne, za katero vemo, da vseskozi slabo posluje. Če k temu prištejemo še krizo, v kateri ima še tako sposoben direktor zvezane roke, je njen položaj na dlani. Zapovrh so ji delavci Fecra izrekli nezaupnico, čeprav njenega odstopa nočejo sprejeti.

Vsekakor pa je res, da drug drugega ne razumejo – že nekaj mesecev se vleče med njimi pogovor gluhih. Namesto, da bi se posvetili problemu, se spotikajo ob besede, z vso užaljenostjo in prizadetostjo. Mnogo lažje za vse bi bilo, če bi Savinka Geratič in v.d. direktorja Nierosa Metal Sašo Camlek nastopala manj arogantno in z več razumevanja za hudo stisko delavcev in (po drugi stani), če ne bi delavci pod vodstvom Miroslava Garba že vnaprej mislili, da so direktorji hudobneži in ne bi že vnaprej odklanjali njihovih razlag.

Kljub vsemu pa je zaključek dvo-dnevni demonstraciji več kot vzpodbuden. Tisti, ki delajo, so se vrnili v službo, probleme čakajočih pa bosta poslej družno reševala delavski svet Fecra in vodstvo podjetja.

Slavko Sušec

Poplav še ni konec

Občinska komisija, ki je bila zadolžena za popis škode po lanskoletnih novembrskih poplavah, je minuli mesec v Mislinjski dolini opravila dodatne komisijske ogleda in pri tem ugotovila, da nekateri oškodovanci nastale škode niso prijavili. Tako so evidentirali škodo na zemljiščih pri 20 novih lastnikih, kjer znaša skorajda poldrugi milijon dinarjev. Od omenjenih lastnikov je kar 16 takšnih, kjer je ocenjena škoda nad 20 tisočakov.

Komisija je dodatno evidentirala še škodo na dveh stanovanjskih hišah (ocena – okoli 110 tisočakov) ter na mostovih preko manjših vodotokov, ki služijo za dostope na kmetijska in gozdna zemljišča.

Tako je komisija pripravila predlog, da občina Slovenj Gradec iz solidarnostnih sredstev nameni 176.944,00 dinarjev za odpravo škod, ki so jih evidentirali te dni. Od tega je tudi omenjenih 20 občanov (od Sp. Razborja, Podgorja, Miklavža itd.), ki bodo prejeli deset odstotkov vrednosti nastale škode, torej 142.344,00 din, ostali denar pa bo namenjen še nekaterim drugim manjšim sanacijam.

-pe

OBČINA PO MERI LJUDI

Kako v bodoče organizirati nove občine in na kak način preprečiti grozeči »emonecentrizem«, še dolgo ne bo jasno. Slovenska ustavna komisija se tega problema še ni lotila in tudi v strokovni skupini, ki obravnava bodočo upravno – politično ureditev v naši republiki, še niso kaj dosti napredovali.

Kljub temu pa javna razprava, ki so jo pred dnevi organizirali slovenjgraški socialisti, ni bila preuranjena.

Darja Lavtižar – Bebler, člani- ca obeh prej omenjenih teles, je na razpravi povedala, da bo treba pri oblikovanju ustavnih določb in zakonov za področje lokalne uprave v največji meri upoštevati mnenja ljudi. Prav je, da ljudje na javnih razpravah povedo, v kakšnih občinah si želijo živeti, kakšna upravna ureditev bi jim najbolj ustrezala. Čeprav je Republika Slovenija majhna, bo zlasti zaradi njene raznolikosti v gospodarskem, socialnem in kulturnem razvoju potrebna tudi vmesna stopnja med republiško in občinsko upravo – to je regionalna skupnost. Povzemamo nekaj stališč in mnenj udeležencev javne razprave

v Slovenj Gradcu:

– Izdelati bo treba nekaj temeljnih kriterijev za oblikovanje bodočih občin in določiti več različnih tipov občin.

– Vsaka občina bo morala imeti tudi lasten vir dohodkov, s katerim bo samostojno razpolagala.

– Smo za manjše občine, vendar se ne bi smeli držati enotnih kalupov. Dopustiti bo treba možnosti še ožjega povezovanja ljudi in upoštevati pozitivne izkušnje zdajšnjih krajevnih skupnosti.

– Regionalna oz. pokrajinska ureditev bo nujno potrebna. Tudi za oblikovanje regij bo treba izdelati določene kriterije, vendar pa hkrati spoštovati hotenja občin, kako se želijo povezati.

– Korošci gotovo ne bomo hodili urejat svojih upravnih zadev v Maribor ali Ljubljano. Koroška je zemljepisno, gospodarsko in socialno zaokroženo območje, zato se bomo zavzemali za samostojno regijo.

– Pri oblikovanju nove upravne – politične ureditve ne smemo hiteti, saj bi v tem primeru prišli do izraza drugi interesi, ne pa volja prebivalcev R Slovenije.

M. Valtl

VINKO CAJNKO – častni predsednik

Letos je znani športni delavec Vinko Cajnko praznoval osemdesetletnico. Takrat ga je sprejel podpredsednik slovenjgraške skupščine ing. Peter Petrovič in se mu zahvalil za dolgoletno prizadevno delo na športnem področju.

Cajnko je bil vse od mladih nog zapisan športu. Najprej kot športnik, kasneje kot športni funkcionar. Brez njegove prizadevnosti in vztrajnosti ne bi bilo v mestu ob Mislinji društva Partizan, kateremu kot častni predsednik še danes predseduje.

Športno življenje v Mislinjski dolini, pa tudi v drugih krajih Koroške, je budno spremljal in zapisoval, zbiral fotografski material in tudi sam pisal. Nekateri njegovi almanahi že imajo zgodovinsko vrednost. Izrazil je tudi željo, da bi njegov »športni arhiv« našel mesto v slovenjgraškem muzeju. Morda pa bo prav njegova bogata »športna zgodovina« tudi prvi zameetek nekoč športnega oddelka Splošnega muzeja v Slovenj Gradcu.

(T.V., F.J.)

Medobčinska GU – kaj je lani delala

Medobčinska geodetska uprava občin Dravograd, Radlje ob Dravi in Slovenj Gradec je v lanskem letu za slovenjgraško občino opravila določeno delo, ki ga narekuje zakon, vse pa so si na tej upravi skrbno beležili. Za pokušino le nekaj števil:

– Geodeti za so slovenjgraško občino pregledali in opravili 293 parcelacijskih, situacijskih, zakoličbenih in drugih geodetskih tehničnih elaboratov ter izdali kar 527 odločb in sklepov v upravnem postopku.

– Izdelanih je bilo 597 mapnih kopij, izdanih 90 različnih potrdil, z raznimi zahtevki in vlogami se je v njihovih pisarnah zglasilo 830 občanov...

– 105 je bilo primerov parcelacij v urbanistične, kmetijske, gozdarske, ekspropiracijske in druge namene.

– Lani je 37 občanov občine Slovenj Gradec dobilo nove hišne tablice in se tako zapisalo v evidenco hiš.

– Zakoličili so 34 stavb in objektov ter izdelali 54 topografskih posnetkov-načrtov za lokacijske dokumente...

GOZDNE CESTE – ŠE NIČ NOVEGA

Za uvod v tale zapis bi lahko uporabili vsaj dve varianti, da bi kar najbolj zbudili zanimanje med bralci. Lahko bi pričeli v stilu zgodbe o Mohamedu in gori. Zakaj? Minuli teden so se koroški predsedniki izvršnih svetov že odpravljali v Ljubljano na razgovore z ministrom za ceste Krajncem, pa je tik pred zdajci (po obisku nekje na Štajerskem) kar Krajnc skočil do Korošcev.

Ali pa takole: kmetje so svojčas negodovali, ker so od kubika lesa morali odvajati denar tudi za ceste. Če bi sami imeli ta denar – tako kmetje še nekaj let nazaj – se bi lahko vozili po zlatih cestah.

Seveda pa je resnica le ta, da je problem gozdnih cest zelo resen in spet – specifičen za Koroško. Ta naša lepa Koroška je tudi zelo hribovita, in da se je odprla pot do vsakega kmeta in vsakega hektarja lesa, je bilo potrebno (včasih pa tudi ne) v to krajino »vsekati« okoli 1800 kilometrov gozdnih cest. Sedaj pa smo se znašli v brezvladju, ko se ne ve, kdo pije, še manj pa plača, ceste ostajajo brez skrbnika in nekatere celo neprevozne!

Problem torej, ki je mali za Slovenijo, a velik za Koroško. Za Slovenijo je ta problem majhen, ker ga niti ne evidentira, Dolenjecem, Primorcem, Notranjecem,

Kranjcem in drugim namreč ni jasno, da se tod prevažamo tudi po gozdnih cestah, da so te ceste življenjskega pomena za kmete, ki v dolino spravljajo les in mleko, hodijo v šole, na delo itd. Velik pa je ta problem za Koroško, ker ga v svoji majhnosti in finančnem brezupju ni v stanju rešiti.

In pravega odgovora na ta problem ni vedel dati niti minister Krajnc, ki je oni dan prišel v Slovenj Gradec.

Letošnji proračuni so sprejeti in

tu popravkov ni. Občinski proračuni teh cest ne poznajo (tako kot ne zakon o gozdovih), predlagana komunalna taksa pa zaenkrat nima zakonske osnove. Če bi ta taksa imela svojo zakonsko pokritost, bi Korošci ob registraciji svojih vozil plačevali dodatne dinarje za vzdrževanje gozdnih cest (slišimo tudi že odmeve: cesto naj vzdržuje lastnik oziroma tisti, ki jo uporablja!).

Ni kaj, krog je zaenkrat še zaprt.

–pe

Slovenski krščanski demokrati
Občinski odbor Slovenj Gradec

ORGANIZIRA

dne 20. 4. 1991, s pričetkom ob 8. uri zjutraj, **očiščevalno akcijo struge reke Mislinje**, njenih pritokov in bližnje okolice. V akcijo smo vključili vsa društva naše občine, vse osnovne šole in srednjo šolo. Komunalno podjetje iz Slovenj Gradca bo poskrbelo za zadostno število kontejnerjev, v katere bomo odlagali smeti.

Vabimo vse občane, ki si želite živeti v lepi in čisti Mislinjski dolini, **PRIDITE V ČIMVEČJEM ŠTEVILU!**

V primeru slabega vremena bo akcija 4. 5. 1991.

Radlje ob Dravi: obisk dr. Jožeta Pučnika

OBČINSTVO PLOSKALO SAMO SEBI

Minilo je nekako leto dni, odkar je bil dr. Jože Pučnik prvič v Radljah ob Dravi. Med lanskim in nedavnim obiskom pa obstaja bistvena razlika: v času predvolilnega boja so ljudje Pučnikovim mislim, idejam in obljubam

vneto ploskali, tokrat pa so v salonu Ars z aplavdiranjem nagrajevali tiste, ki so glasno razmišljali o vseh dogajanjih v zadnjem letu dni (izteka se leto Demosove vladavine).

dr. Jože Pučnik

Sicer pa se je radeljskega socialdemokratskega zbora udeležilo zelo lepo število ljudi, med njimi tudi dr. Rudi Čretnik s Prevalj in Miroslav Garb iz Slovenj Gradca, slednji tudi član socialdemokratske stranke, in tako je ta zbor dobil vsekoroški značaj. Vendar je Pučnik pokazal, da razmere na Koroškem zelo slabo pozna, kar je bilo jasno vidno iz njegovih odgovorov. Množico je Pučnik hkrati večje prepričeval, zakaj se Slovenija mora hitro in nemudoma odcepiti.

Sam Jože Pučnik je bil za odcepitev že dan po plebiscitu, vendar je takrat tudi znotraj Demosa prevladala struja, ki je zagovarjala, da z odcepitvijo ne kaže hiteti, saj bi lahko bile posledice hujše kot pridobitve. »Zdaj nas v to silita dva bistvena razloga: vse večje propadanje gospodarstva v okviru te Jugoslavije in nevaren položaj na mejah z drugimi republikami. Stališča naše vlade je, da bi skušala doseči sporazumni odhod Slovenije iz Jugoslavije, saj bi na ta način lažje dosegli mednarodno priznanje. Osebnostno menim, da sporazumnega odhoda ne bomo dosegli, saj je to v domeni zvezne skupščine. Preostali del Jugoslavije pa ima resne ekonomske in politične razloge, da bodo na vse načine skušali ovirati odhod Slovenije,« je med drugim v skorajda tri ure trajajočemu nastopu dejal dr. Jože Pučnik, prvak Demosa in socialdemokratske stranke Slovenije.

VI SPRAŠUJETE – Pučnik odgovarja

Obljuba dela dolg

Slavko Bobovnik, novinar TV Slovenija, je prelistal svojo beležko in Pučnika spomnil na lanskoletno obljubo, da bo nova slovenska država vsaj trikrat cenejša kot današnja Jugoslavija. Novi proračun tega ne kaže in Pučnik je v odgovoru dejal, da še vedno podpiše izjavo, dano pred letom dni, vendar gre za to pocenitev države na nekoliko daljše obdobje, ne v prvem letu.

Razočaran gospod Ivančič

Gospod **Janez Ivančič**, socialdemokrat, ki je ob lanskem Pučnikovem obisku do decimalke natančno preštel novinarje in obiskovalce, je razočaran nad vlado, ki jo je postavil Demos. Še posebej je Ivančič mislil na ministra Vencija, ki je –tebi nič, meni nič– ukinil dislocirane oddelke in tako osiromasil tudi Muto in Dravsko dolino. Ivančič je primerjal Pomurje, kjer bodo zaradi madžarske manjšine glede šolstva manj udarjeni in se je nostalgичno vprašal, zakaj neki ni na Muti tudi nemška manjšina.

Kokošinekovo slovo stranki

Ervin Kokošinek, nekoč zagreti socialdemokrat, je Pučnikovo predavanje ignoriral, saj se je pred meseci s to stranko razšel. Kako in zakaj je prišlo do razdora med Kokošinekom in Pučnikovo stranko, se je tudi glasilo eno od vprašanj.

Pučnik je dejal, da sam ni videl Kokošinekovega pisma, v katerem naj bi ta slavni poslanec zbora občin iz radeljske občine razložil svoje nestrinjanje s strankarsko disciplino in demosovim glasovalnim strojem. Dejaj pa je, da so Kokošineka z vlnudnostnim pismom pozvali, da bi se o tem pogovorili, vendar se Ervin Kokošinek povabilu ni odzval. »Ne

vem, kje in kod bi lahko bil kolega Kokošinek pod pritiskom,« je odgovoril Pučnik.

Černetičeva predvolilna propaganda

Aplavz na odprti sceni si je prislužil tudi **mag. Dragan Černetič**, prvi mož stranke Sivih panterjev, ki zastopa interese slovenskih upokojujencev (400.000 jih je) in je izstopila iz Demosa. Černetič je zahteval, da se denar, ki ga sicer hoče »požreti« nova slovenska vojska, nameni za izobraževanje, upokojujence in delavce, kar pa se vojske tiče, je dovolj toliko denarja, da bo zadostovalo za vojaško godbo.

Černetič je opozoril na »modrost« slovenske vlade, ki ljudi na vse kriplje spravlja v penzijo, na drugi strani pa zamrzuje usklajevanje pokojnin. Požugal in opozoril je, da je slovenskih upokojujencev vse več in bodo nadvse pazili, komu bodo na prihodnjih volitvah dali svoj glas.

Imeniten efekt – podvojitev cene

Oglasil se je tudi znani kamnosek z Mute, **gospod Mithanz**, ki je Pučniku slikovito dopovedal, da je edina pridobitev zamenjave vodstva na TV Slovenija, izvolitve novega sveta ipd. – dvojna, torej višja cena TV naročnine.

Garbova zgodba

Pučnik je bil v Radljah ob Dravi isti dan kot se je v Fecru zgodila blokada tovarne in **Miroslav Garb** je v daljšem izvajanju Pučniku razložil položaj v tej tovarni. Tudi Garb je bil po svoje razočaran nad Demosom in se je vprašal, kako v slovenski vladi dopuščajo takšne anomalije, kot se dogajajo danes. Garb je še posebej omenjal odnos managementa do delavcev.

Pučnik je hitro našel odgovor:

Slovenija, moja država – koliko lepše bi zvenelo: Slovenija, srečna država.

NIKO

nova oblast je to podedovala, in v enem letu ni mogoče pričakovati radikalnih izboljšav. Če ga spomin ne vara, je menil Pučnik, so tudi v slovenjgraški občini na oblasti predstavniki starih struktur.

P.S. Gospod Pučnik verjetno ni bral komplimentov, ki jih je ob svojem obisku razdelil slovenjgraški oblasti predsednik vlade Peterle.

(o)

Občni zbor Kmečke zveze: OSIP ČLANSTVA?

V soboto, 13. aprila, je bil v Radljah občni zbor podružnice Kmečke zveze – Ljudske stranke. Udeležil se ga je tudi član izvršnega odbora stranke in predsednik Zveze slovenske kmečke mladine **Marijan Podobnik**. S svojo prisotnostjo je lahko na licu mesta ugotavljal, koliko so kmetje, člani stranke, zadovoljni s kmetijsko politiko oziroma koliko je stranka v koaliciji z Demosom uspešna.

Če lahko sodimo po tem, kar so Podobniku povedali Radeljčani, jih je nova oblast razočarala, pričakovanja pa so ostala neizpolnjena. Za čudo se je kritiki vlade pridružil tudi on. Če pa seveda vemo, da se prav te dni kuha okoli kmetijskega ministra, je to tudi logično. Sicer pa je o trenutnem odnosu kmečke stranke do oblasti povedal med drugim tudi tole: »Če vlada za težave kmetov in delavcev ne bo pokazala več razumevanja, mi v njej nimamo kaj iskati. V tem trenutku kaže tako, da bi dosegli več, če bi bili v opoziciji.

»In o vpletanju njegovega imena v igro okoli zamenjave ministra: »Prav žal mi je, da je izvršni odbor stranke mene predlagal za morebitnega kandidata, saj se sam s tem nisem strinjal. Samo v primeru, da ne bodo našli druge rešitve, bom v to pristal. Sicer pa je to odvisno tudi od tega, kako se bomo sporazumeli na sestanku vlade, vodstva Demosa in IO Kmečke zveze – Ljudske stranke.«

Sicer pa je težav, s katerimi se ubadajo kmetje, dovolj. Obetajo se jim celo nove: od dvojnih obdavčitev, do dražje proizvodnje zaradi ukinitve subvencij. Prenos vsega denarja za kmetijstvo v Ljubljano je pač storil svoje. Na hribovskega kmeta, in tod okoli so v glavnem hribovske kmetije, so gospodje v prestolnici spet pozabili.

Da je bilo na zboru samo še 71 članov stranke, pred dobrim letom pa mnogo več, je potemtakem samo po sebi umevno. Politika je spet enkrat pustila ljudi na cedilu.

—ep

Včasih so plenili in nacionalizirali...

Danes bodo vračali...

Država je kaj čudna reč: včasih so v imenu ljudstva, predvsem v imenu države, nacionalizirali in plenili, danes pa prihaja čas, ko bo treba položiti račune in odvzeto vrniti. Okrog vračanja premoženja so dandanes zelo različna razmišljanja: nekateri trdijo, da bo to državo spravilo na kant, drugi so zagovorniki teze, da je treba krivice iz preteklosti poravnati. Po nekaterih ocenah je v Sloveniji kar okoli 200 tisoč primerov po krivici odvzetega premoženja. Kaj pa v Radljah ob Dravi?

Na osnovi agrarne reforme kot enega od instrumentov razlaščenja veleposestev, zemljiških posestev, bank, podjetij, delniških družb in drugih, je bilo v prvih povojnih letih po uradnih podatkih v radeljski občini razlaščenih okoli 100 lastnikov, od tega 8 veleposestev, v skupni izmeri 1980 hektarjev in 92 kmečkih posesti ter župnijskega imetja v velikosti 2714 hektarjev. Vendar ti podatki niso povsem točni.

Nacionalizacija: Po podatkih Republiškega sekretariata za pravosodje in upravo sta bili v občini nacionalizirani dve podjetji. V katastrski občini Radlje ob Dravi je bilo nacionaliziranih 32 lastnikov zemljišč, na Muti 21 in v katastrski občini Vuženica 20 lastnikov.

Tudi v radeljskem koncu so se po vojni izvajale zaplembe. Iz evidence splošnega ljudskega premoženja je razvidno, da je bilo na področju občine zaplenjeno imetje v 173 primerih s strani okrajnih zaplemnih komisij, v treh primerih je imetje zaplenil okrajni ljudski odbor in v 12 primerih sodišče. Večina ljudi, ki so doživeli torturo zaplembe, živi danes zunaj Jugoslavije. Šlo pa je za velika premoženja, še posebej, če si priključimo v spomin, da so zaplenili premoženje Zupancu, Brudermanu, Lukasu, Langerju, Tilku in Vrenčurju.

-mp

SUBVENCIONIRANJE STANARIN

Na posebno željo članov izvršnega sveta Radlje je Center za socialno delo za tokratno sejo pripravil problematiko o subvencioniranju stanarin. Informacijo povzemam iz poročila Centra za socialno delo.

Do konca meseca marca je za preračun subvencije od 223 upravičencev vložilo 167 občanov Radelj, prejeli so tudi 10 novih vlog, 56 občanov pa ni obnovilo vloge za preračun subvencije.

Letos se je faktor za preračun znosne stanarine spremenil; ta se je povečala in zato se je tudi znižala razlika, ki je ogroženim občanom priznana kot subvencija stanarine. **Kar 21 vlog od omenjenih 167 je bilo zavrženih:**

6 vlog, ker je izračun subvencije znašal manj kot 113,00 din, to pomeni manj kot 2 % povprečnega OD v Sloveniji v letu 1990 in 6 vlog, ker stvarni dohodki družine presegajo raven socialne varnosti.

8 vlog je bilo zavrženih, ker je dejanska stanarina nižja od znosne stanarine,

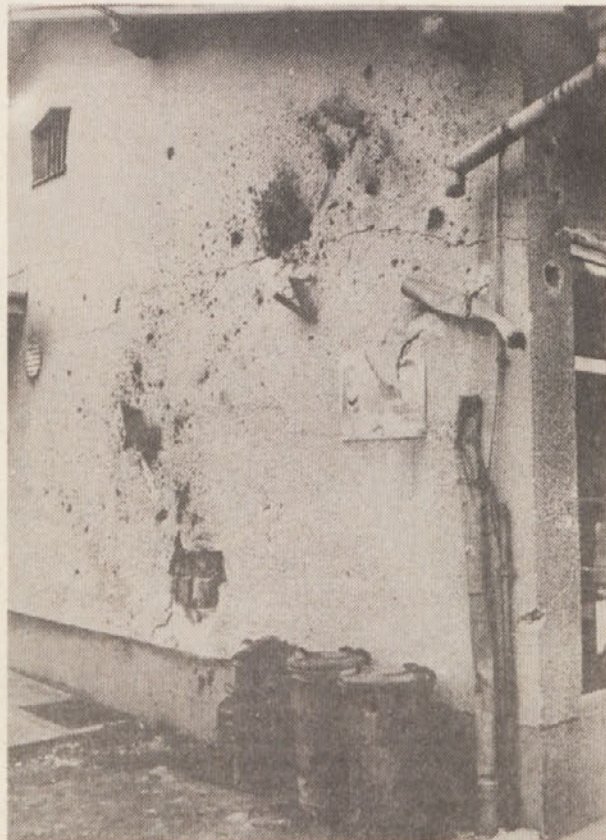
1 vloga, ker je stanovanje nadstrandarno, občan pa ni podpisal izjave, da se je pripravljen preseliti v manjše stanovanje.

109 vlog je torej pozitivno rešenih, kar v skupnem znesku znaša 54.877,80 din subvencije stanarine mesečno.

Najbrž vam je znano, da naj bi se v izločitvenem faktorju za subvencioniranje stanarin upoštevalo posedovanje osebnega avtomobila, v tem primeru naj lastniki avtomobilov ne bi bili upravičeni do subvencije. Zato v Radljah 37 vlog še niso rešili, ker so za te vlagatelje ugotovili posedovanje avtomobila (kar pa še ni gotovo, da bo upoštevano).

Do konca marca je bilo pozitivno rešenih še 7 novih vlog, kar znaša v skupnem znesku 2.362,70 din mesečno. Brez dodatnih novih vlog in brez povečanja stanarin v bodoče bi bila **za letos potrebna sredstva za subvencije v višini 998.346,60 din.**

Irena Fasvald

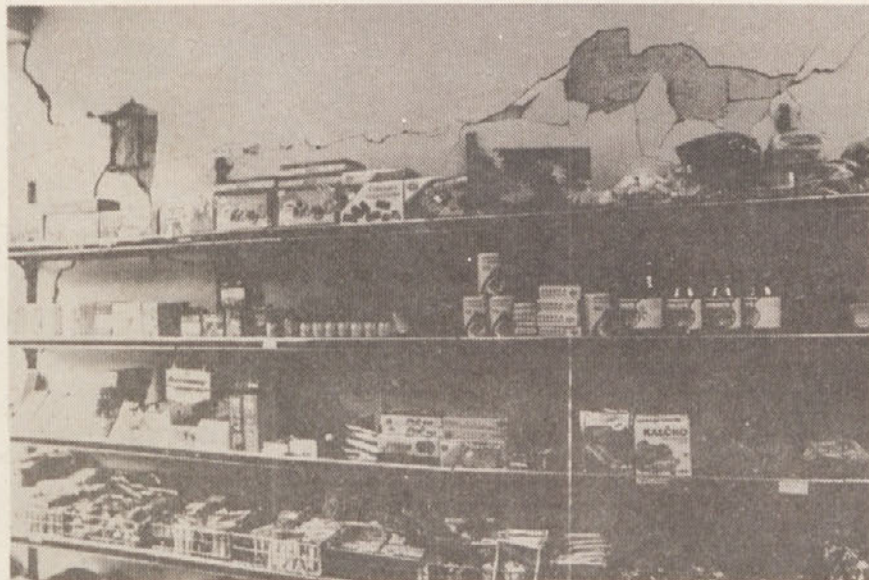
Zunaj

Saj ni res – pa je!

GORTINA PRI MUTI, PREJŠNJI TEDEN

Tudi to se zgodi – med kaskaderji džiperji

(d.k.) Foto: B. Fras

Znotraj

SPOMLADANSKA

DELA

Slike: FRANC JURAČ

Piše: Mira Valtl

Pogled na zdravstvo iz bolniške postelje

Razmeroma zdravim ljudem je najbrž lahko govoriti, kje in kaj naj se v zdravstvu omeji, odvzame, priškrne, kako je treba bolnega dodatno obremeniti in ga še bolj prizadeti, kot to stori že bolezni sama.

Ko pa zbolíš in nisi nič kriv, pa ves neboljšjen, odvisen od zdravnikov, medicinskih sester in drugih zdravstvenih delavcev, spoznavaš in občutiš probleme zdravstva s povsem drugačnega zornega kota.

Bolezen že sama povečuje strah v človeku in stopnjuje črnogledost, zato se svojemu stanju primerno sprašuješ: Kaj bo v bodoče z nami, bolniki, med čedalje bolj zagrenjenimi in malodušnimi zdravniki in vsemi, ki za nas skrbijo? Ali bomo še deležni pozornosti, topline in prijaznih besed, ki mnogokrat zaležejo več kako zdravila? Ali bom v bodoče dovolj akuten in medicinsko zanimiv primer, da mi ne bo treba v nedogled čakati na specialistični pregled ali na sprejem v bolnišnico? Ali bom res samo toliko zdrava, kolikor mi bodo dovoljevali dohodki, ker bo treba za zdravje plačevati več? Staram se, ali me bodo pozneje sploh še zdravili, kajti iz dovolj zanesljivih virov vem, da v neki naši republiki izčrpane stare ljudi že prepuščajo vegetiranju, ker daje zanje škoda dragih zdravil in dragih zdravstvenih posegov?

Za zdravstvo seveda ni bilo nikoli dovolj denarja, pa vendar

smo kljub temu dosegli zavidljivo raven in celo nekatere evropske standarde (to je lepo opisano v Prepihu št. 7, str. 4). Zdaj pa ugotavljamo, da to presega naše zmožnosti, namesto, da bi bili ponosni in bi skupaj napeli vse sile, da bi doseženo raven ohranili.

Če bi nas kdo vprašal, bolne in zdrave, smo gotovo vsi pripravljene še malo zategniti pas za dobro zdravstveno varstvo. Toda čemu prizadeti samo bolne? In pa seveda zdravstvene delavce. Oni občutijo pomanjkanje denarja in preteče omejitve drugače, saj so prizadeti pri delu in osebno zaradi nizkih osebnih dohodkov. Razen tega pa prihajajo varčevalni načrti za zdravstvo vedno po birokratskih poteh, iz pisarn.

Varčevati bo vsekakor treba. Toda glavno besedo pri tem bi morali prepustiti zdravstvenim delavcem. Sami naj razmislijo, kako bodo v svojih ustanovah izboljšali organizacijo dela, kako bodo gospodarjeje porazdelili delo bolnišnic, sami naj določijo prioritete na podlagi strokovnih spoznanj. In če bi s tem prihranili kak dinar, bi jih bilo treba dodatno nagraditi. Uspehi bi bili vsekakor večji in ne bi bili usmerjeni v škodo bolnikov. Prepričana sem, da se večina zdravstvenih delavcev zaveda, da so tu zaradi bolnih ljudi ter da bodo storili vse, da ne bo prizadet njihov interes.

Birokrati tega očitno ne vedo.

Piše: Marjan Kolar

Bilanca samoupravljanja za soupravljanje

Za samoupravljanjem malokdo žaluje. Utegne pa ta ali oni vzdihniti, če se bomo po nekaj desetletjih njegove strašansko razbohotene teorije in prakse čez čas vpisali v prvi razred zahodnoevropskega soupravljanja. To se čisto lahko zgodi, če bomo namreč v nadaljnji evforiji tržnega gospodarstva in lastninjenja delavcem dokončno odrekli vsako besedo v podjetjih, vedno večja armada brezposelnih pa bi zato na prvih naslednjih volitvah pripeljala na oblast stranke današnje opozicije.

Šola soupravljanja (ali vsaj šolnina zanjo) ne bi bila potrebna, če bi bili naše eksperimente s samoupravljanjem sproti skrbno analizirali po sestavinah. A ker je bilo samoupravljanje povzdignjeno v nedotakljiv državni kult, niso bile ne zaželeno ne dovoljene statistike, še manj iz njih izvirajoče kritične obdelave.

Zato danes o tem obdobju seveda marsikaj pomnimo, na podlagi tega lahko tudi precej zapišemo, manjkajo pa nam neovrgljivi dokazi, ki bi naše trditve podkrepili.

Beleške mi pravijo, da so na zborih delovnih ljudi več kot trideset časa porabili vodilni ljudje in strokovnjaki, le malo delavci, in da je bilo na delavskih svetih podobno. Posplošiti teh dejstev ne smem. Naprej vem, da so se delegati dosti raje izživljali ob

drobnarijah, za velike reči (srednjeročni načrti, investicije) pa so vse prehitro dvigali roke. Ne vem, kolikokrat in kako temeljito so se člani organov upravljanja pred sejami posvetovali s svojo »bazo«, vem pa, da te baze povratno niso kaj prida obveščali.

Takšna vpraševanja seveda niso sama sebi namen, saj gre za to, da v preteklosti neupravičeno mistificiranega delavca postavimo nazaj na zemljo. Če hočemo, da bo kdaj boljši soupravljalca, kot je bil samoupravljalca, moramo brez sentimentalnosti razčistiti naslednje:

Ali je človeku prirojena, privzgojena ali le vsiljena potreba po vsakdanjem političnem delovanju? Kakšne aktivnosti si v resnici želi in jim je kos? Kaj ga še zanima, razen plače, stanovanja, družine, zdravja in socialne varnosti? Se po osnovnošolsko spozna na vse, ali prepušča sodbo o strokah strokovnjakom? Koliko večšin iz politike dejansko obvlada, koliko osnov logike, da zna sam presojati vsakdanjo strankarsko sceno, da razlikuje vzroke in posledice, pa sebičnost bogatunov in prazno malho?

In naposled: Kaj ve o sejmarskih trikih, s katerimi zadnje čase (še vedno uspešno) coprajo prenekateri politiki in sindikalisti?

Piše: Silvija Borovnik

Balkančiki?

Za revijo Lettre international v Parizu je Drago Jančar napisal esej Spomini na Jugoslavijo. Tekst objavlja tudi 107. številka Nove revije, sočasno pa izhaja še v avstrijskem Standardu. Slovenski pisatelj želi tako tujcem predstaviti to našo krležijansko zakajeno in zasmrajeno YU-krčmo, ker je le-ti navadno ne razumejo. Obenem pa Jančar tudi do nas, Slovencev, ni najbolj pri-

jazen. Jugoslavijo, piše, sovražimo, življenja brez nje pa si kar ne znamo predstavljati. Radi bi v Evropo, a se nočemo otresti vseh svojih balkanizmov. In ne le to, še dokaj radi jih imamo.

Zdi se, da bi Slovenci radi z vsake torte najbolj okusen sladkorček: bili bi postavljaški kot Avstrijci, poslovno uglašeni in uspešni kot Nemci, kavo pa bi srebal tako dolgo in pogosto

kot Srbi. Obrdržali bi vse sindikalne veselice, praznovali dan žena in materinski dan, teden republike in božiča, velikonočne praznike in dan OF... skratka, vsega po malem, za nobeno stvar pa se ne bi zavzeli z vso svojo strokovnostjo, z vsemi svojimi sposobnostmi, pa brez nenehnega - večnega? - drobnjarskega prepiranja. Kadar ob takih ali drugačnih neuspehih slišim od ljudi nostalgicne stavke, češ, le kaj nam je bilo v komunizmu hudega, saj nismo tako slabo živeli, se spomnim na odgovor svoje male hčerke, kadar jo vprašam: »Kaj naj ti prinesem s potovanja, ali knjigico ali kaj za pojed?«, pa mi ona odgovori: »Prinesi mi eno knjigico za pojed.«

Na željo triletna malčice spominja tudi ravnanje slovenske politike v tem trenutku. Vsa darila tega sveta si želi, v resnici pa sploh ne ve, kaj hoče. Nema-

ra se evropska diplomacija z nami, ki delamo zaradi take politike vtis neodločnih, pogosto pa nevzgojenih in med seboj skreganih otročičev, tudi zato noče resno ukvarjati. Slovenija bo na evropskih dvorih pač dobivala obeske za ključce, osončeno zobate nasmeške in »vso moralno podporo«, ostarela vladarica Evropa pa bo s svojo zamščeno celulitno ritjo še naprej poležala na oguljeni zofi, grizljala mozartkugeln in si ob prizorih vojaških pučev zdolgočaseno vrtala po nosu.

Domovina je raztegljiv pojem, zato jo pa krčimo po potrebi.

NIKO

34. srečanje gledaliških skupin SV Slovenije »EVGEN« MED NAJBOLJŠIMI

V dneh od 10. do 12. aprila je bil v Titovem domu na Ravnah kulturni dogodek, ki je presegel občinske in regijske meje – **34. srečanje gledaliških skupin severovzhodne Slovenije.**

Na njem se je zvrstilo pet predstav: **Evgen** (avtor Tankred Dorst; Gledališka skupina MKUD Franci Paradiž SS TNPU Ravne; režija Rok Vevar), **A me ljubiš** (avtor D. Laing; Mladinska skupina DPD Svoboda Ptuj; režija Romana Ercegovič), **Komorna glasba** (avtor Arthur Kopit; Oder Pedagoške fakultete Maribor; režija Lidija Simonič, mentorica Majda Potrata), **Otroci so najboljše igrače** (priredba Karla Zajc – Berzelak; Gledališka skupina EKT – 4.b razred Slovenj Gradec; mentorja Stane Berzelak in Karla Zajc – Berzelak) ter **Komedija ljubezni** (avtor Noel Coward; Gledališka skupina KUD Splošne bolnišnice Slovenj Gradec; režija Mičo Mičovič). Zaradi tehnično prezahtevne predstave v Titov dom ni prišlo Mladinsko gledališče Rusli iz Maribora, ki je bilo z Ravnjakovim Aneksom (režija Sebastijan Horvat) tudi izbrano za srečanje.

Revijo, ki sta jo vzorno organizirala ZKO Ravne in območno združenje gledaliških in lutkovnih skupin iz Maribora, je spremljala vrsta pomembnih imen iz slovenskega gledališkega življenja: **Metka Zobec**, strokovna delavka na ZKO Slovenije, **Janez Karlin**, predsednik mariborskega območnega odbora združenja, **Bojan Marošević** z ZKO Maribor, sicer selektor na nedavnih regijskih srečanjih, ter **Tine Varl**, prav tako predstavnik mariborskega združenja. V glavni – selektorski vlogi pa je bil na srečanju **dramatik in dramaturg SNG Maribor Vili Ravnjak.**

Kar je pokazala letošnja revija, je posebej za Prepih takole ocenil: **»Občutek imam, da so bila že boljše gledališka leta. To lahko rečem tako za tukajšnje predstave, kot za tiste, ki sem jih doslej videl po Sloveniji. Ni kaj posebej vznemirljivega. Mislim, da se dogaja menjava generacij. Vesel sem, da se je pojavilo nekaj mladih režiserskih talentov, posebej tukaj na Ravnah Rok Vevar, ki bodo v prihodnosti gotovo zaznamovali slovensko gle-**

Režiser Rok Vevar (v zadnji vrsti levo) in ravenski srednješolci so se na reviji dobro odrezali

dališče, nekaj med njimi tudi poklicno. V glavni sta bili dve vrsti nepoklicnega gledališča: dijaško-študentsko in t.i. tradicionalni amaterski oder, ki običajno za seboj vleče neko večletno tradicijo. Kar zadeva severovzhodno Slovenijo, je bila zame odkritje predstava Evgen, ostaloq na nivoju tipičnega pričakovanega.«

Iz Ravnjakovih ocen posameznih predstav pa je mogoče o srečanju na Ravnah zapisati še:

– merila ocenjevanja so bila ostrejša kot na regijskem izboru, s končnim ciljem izpopolniti gledališko dejanje; kajti, kot je rekla Metka Zobec, »nič ni bolj ponižujočega kot amaterska sočutnost«,

– ravnska in ptujška srednješolska skupina ter študentje iz Maribora so si izbrali »psihološko izredno sestavljene tekste, za katere je potrebna velika človeška in igralska izkušnja«; žal se je takšen izbor vsem maščeval: Ptujčanom predvsem v nedorečenem uprizoritvenem konceptu v režiji, Ravenčanom in Mariborčanom v intenziteti igre; da si mladi z mentorji izbirajo takšne zahtevne tekste, pa kaže na to, da jih potrebujejo za dokazovanje samih sebe,

– kot »predstavi na pol poti« sta ostali ptujška srednješolska (potrebna bi bila temeljita analiza besedila in čustvenih stanj) ter slovenjgraška srednješolska (bolj bi bilo treba ogledati literarni del, ki je predstavi osnova),

– s pozitivnim poudarkom sta bili izpostavljeni dve predstavi: študentska iz Maribora (»Oder Pedagoške fakultete ima nekajletno izrazito umetniško tradicijo«) in ravnska srednješolska (»predstava, ki je vsaj v osnovah dobro zrežirana; z občutkom, inteligenco in smislom;

občutek za sceno, oder, kot tukaj, je redek dar«),

– glasba je bila šibka točka letošnje revije; scena in mizanscena sta bili dobri pri mariborski in ravnski skupini,

– revija je pokazala na »nekaj malega« dramskih talentov, ki bi potrebovali ustrezno pedagoško vodstvo,

– ob srednješolsko – študentski vrsti ljubiteljskega gledališča, ki je prevladovala na reviji, so drugo vrst predstavljali igralci slovenjgraške bolnišnice – »gre za amatersko gledališče z neko daljšo tradicijo in njegov izdelek na svoj način izraža ustvarjalce«,

– revija je pokazala, da večini skupin uspeva zadostiti predvsem prvemu in tretjemu cilju amaterskega gledališča – družabnosti in izražanju samega sebe, najmanj pa se približujejo drugemu cilju, spoz-

navanju gledališkega jezika, znaka, – pokazali so se mladi teatri, kar je izredno spodbudno,

– do izraza je prišla vloga amaterskega gledališča; »ta gledališča opravljajo animacijsko funkcijo neprecenljive vrednosti«, saj večina njihovih akterjev predstavlja osveščeno gledališko publiko.

Katero predstavo so izbrali za republiško srečanje konec maja v primorskih občinah, selektor Vili Ravnjak ob koncu revije na Ravnah še ni mogel reči, poudaril pa je, da bo naredil zelo avtorski izbor. »Izbral bom le najzanimivejše in najoriginalnejše predstave ne glede na regije.«

Če me občutek ne vara, zna med njimi vendarle biti tudi ravnski Evgen. Ako bo, mu zaželimo srečno pot!

Helena Merkač

KOPA

RAČUNALNIŠKI INŽENIRING - HIŠA BISTRIH REŠITEV
KIDRIČEVA 14, SLOVENJ GRADEC

BETKA KOTNIK

V obdravski vasi Črneče, za katero mnogi Slovenci sploh ne vedo (ko vidijo ime zapisano v časopisu, mislijo, da gre za tiskovno napako), živi preprosta deklica, kakor tisoče drugih, pa vendar edinstvena, tako da ji moramo nameniti prostor v časopisu.

Igra namreč na saksofon. In to ne kakor kdorsibodi, ampak tako dobro, da je letos v marcu postala republiška prvakinja v svoji starostni skupini. Zbrala je največje možno število točk – sto, kar pomeni, da so ji najvišjo oceno dali vsi ocenjevalci za vse kriterije ocenjevanja – za tehniko, ton, splošni vtis. Bila je veliko presenečenje tekmovanja, njen nastop pa pomeni velik uspeh tudi za njenega glasbenega učitelja Avgusta Pogorevčnika in za vso Glasbeno šolo Ravne.

Kdo je Betka Kotnik?

Rodila se je v decembru 1976, živi s starši in bratom v Črnečah, kjer je obiskovala tudi prve štiri razrede osnovne šole, nakar se je preselila v Dravograd. Zdaj je osmošolka. Opravila je že sprejemni izpiz za srednjo glasbeno šolo v Ljubljani.

V Glasbeno šolo Ravne se je vpisala kot učenka tretjega razreda. Brata sta ji svetovala, da bi se učila igrati na saksofon. Bilo ji je kar všeč, prav tako učiteljem na glasbeni šoli, ki so hitro opazili, da je deklica nadarjena in nadvse prizadevna. Tako je Betki postala vsakotredenska vožnja na Ravne ljuba obveznost, saj so ji učne ure v glasbeni šoli prinašale vedno novo zadovoljstvo. In tudi učitelj, ki ji je nalagal obveznosti za doma, nikoli ni bil razočaran.

Deklica je svojo izvenšolsko dejavnost jemala nadvse resno in odgovorno. Prva leta jo je k redni vaji spodbujala mama, pozneje ji ni bilo več treba. Betka sama presodi, koliko mora vaditi, da obvlada snov. Res, pravi, da včasih ni prav razpoložena za igranje, zgodi se tudi, da kak dan instrument odloži, saj noče biti njegova tlačanka, toda na to, da bi nehala igrati, ni pomislila še

DEKLICA, KI PRESENEČA

nikoli. Nasprotno, saksofon postaja vse bolj del njenega življenja, ljubezen, ki se razcveta in dozoreva v trajen odnos. Posvetila mu bo svoj nadaljnji študij in se mu – kot godbenica ali glasbena učiteljica – zavzela za vse življenje.

Kako je Betka postala tekmovalka?

Kot je povedal njen glasbeni učitelj, so tekmovanja, ki jih za učence slovenskih glasbenih šol organizira Zveza društev glasbenih pedagogov Slovenije, zelo zahtevna, vzamejo veliko časa in truda, zato gre do tekmovat le zelo nadarjeni in prizadevni učenci.

Betka je prvič tekmovala že pred tremi leti, ko so bila tudi na vrsti pihala. Dobila je 89,5 točke in ji je za las ušla zlata medalja.

»Menim, da sva bila tedaj oba z Betko oškodovana,« je dejal Avgust Pogorevčnik. »Vendar naju to ni pobilo, ampak spodbudilo k še večjemu trudu in prizadevanju, da bi se naslednje tekmovanje izteklo drugače. Da se je, ni bil dovolj samo Betkin in moj trud. Svoje so prispevali tudi starši, ki so ji kupili dober in seveda drag instrument, brez katerega tako zahtevno igranje ni mogoče. Priprave so bile torej dolgoročne, najbolj intenzivno pa

smo delali v zadnjih mesecih – ob nedeljah smo se Betka, pianistka Renata Burdzi, ki jo je spremljala in ima za Betkin uspeh tudi velike zasluge, ter jaz vozili na vaje v Slovenj Gradec, ker bliže nimamo ustrezne dvorane in klavirja. Zadnji teden pred tekmovanjem je Betka vadila po cele dneve. Na šoli so ji dovolili, da ni prihajala k pouku.

Ko je prišel čas tekmovanja, je bila Betka v absolutni formi. Igrala je tako, kakor lahko le sanjaš. V svoji kategoriji je daleč prekašala sotekmovalce. Če povem, da so med 250 tekmovalci po sto točk dobili le še trije (flavta, klarinet, oboa), je to dokaz, da je dosežek naše učenke res vrhunski. Z naše šole česa takega ni dosegel še noben posameznik, približal pa se ji je Mladinski pihalni orkester, ki je pod vodstvom Ivana Gradiška pred nekaj leti na republiškem tekmovanju dobil 98

točk.«

Po republiškem tekmovanju je Betka lahko nekaj časa počivala, nato je morala začeti znova obnavljati formo. Upajmo, da je to nji in njenemu glasbenemu učitelju uspelo. Če jima je in če bo tudi vse drugo tako, kot je treba, bomo v prihodnjem Prepihu lahko poročali o podobnem uspehu kot danes. Prav danes je v Hercegovnem zvezno tekmovanje najboljših učencev glasbenih šol Jugoslavije. Ne glede na izid tega tekmovanja pa čaka Betko in njeno ekipo v četrtek, 25. aprila, še prijetna, a zahtevna dolžnost – nastop v veliki dvorani Slovenske filharmonije v Ljubljani, kamor so povabili najboljše z republiškega tekmovanja.

Korošci bomo lahko poslušali Betko in njen saksofon na zaključni prireditvi Glasbene šole Ravne, ko bo nastopila z Mladinskim pihalnim orkestrom.

Mojca Potočnik

MUTA VABI

Taborniški odred Bistrega potoka na Muti bo v nedeljo, 21. aprila, izvedel že 29. tradicionalni taborniški tek v naravi. Hkrati bo to 10. spominski tek in že tudi 2. mali maraton.

Vsekakor med prvimi, če že ne povsem prvi, so taborniki na Muti že pred tridesetimi leti pripravili svoj vseslovenski taborniški tek v naravi.

V prvih letih so semkaj prihajali taborniki, vedno je zraslo pravo plateno naselje, zagoreli kresovi. Pravigo celo, da je bilo lepše, kot je danes.

Vmes je tek preživljal težke čase, tudi izpadel je. Še morda pomnite, tovariši, ko ste zahtevali, da spreminjamo imena, ali pa se ne boste kot nekakšni skavti nevzgojno pojavljali z mladino.!? Ničkolikokrat je Muta doživljala prave rekorde. Tudi po tisoč udeležencev, mladih tekačev, ki so merili moči in duha.

Tu so se pojavljala številna imena naših atletov, od Andreje, Nade in številnih fantov.

Tu so se pojavljala številna imena naših atletov, od Andreje, Nade in številnih fantov.

Na osemkilometrskem teku so merili moči, od najmlajših pa do pravih, nad 60 let starih veterani. Kolikokrat je prago pretekla nam dobro znana zdravnica Kazimira Lužnik iz Slovenj Gradca.

Že lani smo tekli prvi mali maraton in to je bila prava poživitev prireditve. Vsak si pač izbere progo, ki mu, kot pravimo, najbolj »leži«, ki jo zmore. Namen je množičnost, srečanje, spodbuda. Samo za primer – lani, na prvem malem maratonu na 22 km dolgi progi, je teklo nad 40 atletov.

Muta ostaja še vedno srečanje starih znancev, ljubiteljev narave. Nekaj nam je zapustil profesor Kunaver, tudi mnogi drugi so zapuščali lepe sledi, kot Hinko Jeričič, dolgoletni organizacijski tajnik, duša in motor prireditve. Pa še drugi iz te stare garde.

Dokaz – prireditelj živi, res lahko rečejo, da so sejali dobra semena.

K. Valtl

Ko je nastopila slovenska pomlad, smo mnogi pričakovali, da prihajajo tudi boljši časi za mater in družino. Vsaj iz predvolilnih govorov številnih politikov je bilo razbrati tako.

Po letu dni demokracije prijetejših sapic še ni zaznati. Nasprotno. Gospodarske razmere se vse bolj slabšajo, stroški za državo se ne zmanjšajo, bremena pa politiki nalagajo na ramena ljudi, v veliki meri otrok in mater.

Socialistična družba, v kateri zdaj vidimo samo najslabše, je dala ljudem vrsto ugodnosti, katerih si morda nismo zaslužili, so pa vsem omogočile osnovno socialno varnost. Največ je bilo vredno brezplačno zdravstveno varstvo. Zdaj je treba veliko zdravstvenih storitev posebej plačati, kljub temu, da plačujemo prispevke od osebnih dohodkov tudi za ta namen. Kaj to pomeni za tiste, ki so resnično in trajno bolni, ni treba posebej navajati. Položaj je toliko slabši v družinah, kjer se boleznimi pridruži še brezposelnost. Ta se vse bolj širi, kakor propadajo podjetja drugo za drugim. Kolikor ne propadejo, se skušajo reševati z zmanjševanjem števila zaposlenih. Med njimi so najbolj ogrožene ženske. Na (nekoč?) ustavno pravico do dela smo kar pozabili.

Toda odpuščanje ni edini problem; glede tega ljudi še vedno nekoliko ščiti zakon. V nekaterih podjetjih se hočejo znebiti žensk – mater na drugačen, bolj zahrbtnen način, s tem, da jim grenijo in onemogočajo družinsko življenje s tako imenovanim evropskim delovnim časom. Ne ozirajo se na to, da je celodnevna odsotnost matere od doma povezana z večjimi finančnimi sredstvi! Če jih ni (in pri nas jih ni!), trpijo otroci in vsa družina.

MANJ DELA VODI V PROPAD

Je že kdo od podjetnikov, ki uvajajo novi delovni čas, poskušal poizvedeti, kako je z varstvom in prehrano otrok, če pride mati iz službe ob štirih ali petih popoldne? Kako se npr. počuti v vrtcu peščica zaznamovanih otrok, ki morajo čakati dve uri dalj kot večina, da pridejo starši ponje. Kaj so zagrešili, da ne smejo domov tedaj kot drugi? Gotovo ti otroci za svojo krivično kazen ne obsojajo podjetnika, ki je naložil materi tak delovni čas, ampak mamo, ki ga nima dovolj rada, da bi prišla ponj tedaj, ko pridejo mame po njegove prijatelje.

Manjše posledice ima za otrokovo duševnost zgodnje jutranje vstajanje kot občutek zapuščenosti in dolgo čakanje na prihod staršev.

Glede prehrane je tako, da smo Slovenci navajeni nekje sredi dneva imeti kosilo. V družinah z enim ali dvema otrokoma še lahko ohranijo ta prehranski ritim tako, da si privoščijo kosilo v družbeni prehrani. V večjih družinah se tak izdatek ne izide. In v takih družinah proračun tudi ne dopušča, da bi bila lahko mati doma, če živijo v bloku in v mestu. Drugače je seveda, če družina razpolaga z lastno hišo in zemljo. Take družine tudi nimajo strahu za preživetje, če mati izgubi zaposlitev.

Toda danes je le večina slovenskih družin odvisna od plače v podjetju. Zato ne morem sprejeti miselnosti, da bo slovensko gospodarstvo rešeno, če se bo znebil odvečne delovne sile, ki jo predstavljajo v glavnem ženske. Ali je lahko pri delu odvečen nekdo, ki zna delati, hoče delati in mora delati, ker od tega živi? Zakaj vodilni v gospodarstvu in politiki ne razmišljajo več o tem, kako pridobiti več dela za prislovitveno pridne roke Slovencev in vidijo rešitev le v zmanjševanju števila delovnih mest?

Ko smo se odločali za samostojno Slovenijo, smo vsepovsod brali in poslušali geslo: S ŠTIRIMI MILIJONI PRIDNIH ROK SE NE BOJIMO PRIHODNOSTI! Kaj naj zdaj počnemo s temi svojimi pridnimi rokami, ko nam vsepovsod pripovedujejo, koliko nas je v podjetjih odveč, drugam pa nimamo iti?! Ali še moremo zaupati v prihodnost – svojo in narodovo? Kako naj preživimo z manj dela, z manj proizvodnje, ko pa smo v svetovnem merilu po produktivnosti že zdaj zelo nizko? Ali naši vodilni res mislijo, da nas bodo preživljali tujci? Če je tako, menim, da nas vodijo naravnost v propad. Tedaj so ugotovitve statistikov, da slovenski narod že izumira, zanje slovesna potrditev, da so na pravi poti.

Mojca Potočnik

Neodvisnost prija,
vendar od časa do časa
tudi kos kruha ne škodi.

NIKO

DOMAČIJSKO PABERKOVANJE

Marsikaj pozabljam o naše preteklosti, pa je škoda, sušimo si korenine. Saj je prav, da poganjamo veje v šir, v veter in vihar drznih misli. Ohraiti pa moramo korenine in globlje bodo, trdnejše bomo stali, zdrava bo rast, lepša bo koršnja...

Nekaj domačijskega drobirja bomo izbezali iz naše zemlje – tudi v ta namen.

VII.

Zgodovinar iz Vuzenice

Spomnim se ga iz prvih let ravske gimnazije. Ni bil profesor, niti ne učitelj. Je pa učil kar nekaj let na njej. Bil je sijajen predavatelj, s širokim znanjem, koščen, dolg in temperamenten in strog. Bil je poliglot, učil je računstvo, srbohrvaščino, zemljepis. Spoštljivo smo brali njegove zgodovinske članke v Fužinarju. Z izredno arhivsko natančnostjo je pisal svoje sestavke.

Je iz stare rodovine Mravljakov od Sv. Antona na Pohorju nad Vuzenico. Morda, ker se je marca rodil (7. marca 1892), je dobil ime Josip. To je bil gospod Josip Mravljak. Matura, vojska, bolezen. Žal ni študiral, bil pa je izvrsten gospodarstvenik in finančnik. Kmetoval je in bil nekaj let vuzeniški župan. Poleg računov in poslov ga je zelo zgodaj pritegnila zgodovina. Požiral je gore arhivskega materiala in pisal o domači Vuzenici, kasneje tudi o starem Dravogradu, pa Radljah, Guštanju... Največ ljubezni in časa je posvetil svojemu domačemu kraju.

Naj povzamem iz njegove prve knjižice o Vuzenici iz leta 1927: Vuzenica v srednjem veku (zgodovinska slika), spisal Josip Mravljak v samozaložbi, nekaj o imenu kraja.

V javnosti in v listinah je »živel« nemško ime kraja Saldenhofen. Od leta 1248 dalje se je utrjevalo ime gospodov gradu Saeldenheim de S e l d e n h o f e n. To je rodbinsko ime in v dokumentih zasledimo med leti 1193 in 1197 ime Miles Algerus de Saldenheim, nato poznamo Chola v. Saldenhofen, ki se je poročil z Matildo, hčerjo Otta I. v Trixen, torej Trušenjski gospod bi rekli. Trušenjski gospodje so bili vplivni gospodje v naših krajih, Dravogradu, Radljah...

In ta Cholo, Mravljak piše Kolon I. (zadnji je bil Kolon V.) je (približno 1220?) prinesel iz okolice Celovca ime s seboj in seveda družino, saj je žena podedovala posestvo pod Pohorjem, v okrilje svetega Miklavža, ki je še ravno spadal pod prafaro Sv. Martina pri Slovenjem Gradcu. Samostojna župnija je postala 1265. Josip Mravljak se ni prav sprijaznil s trditvami, da Vuzenica ni bila prafara. Torej pradomovina imena Saldenhofen je severo-zahodno nad Celovcem in že spada k mestu. Kadar boste imeli kaj več časa, poiščite Saltenheimer Strasse, in prav ob njenem koncu je Saldenheim (14. okr.). Sedanji gradič je seveda nov. Po srednjeveški nemščini pomeni Saelde sreča, torej Dom sreče.

Od tod torej nemško ime.

Zdaj pa k imenu V u z e n i c a : kraj bi se naj imenoval slovensko Osenica, nemški zapis O s s e n i t z – tako v topografskem leksikonu (1820?). Mravljak tiplje dalje do oblik Loznica, Uozica. Kdo ve. Kraj pa leži v sončni, osojni strani... Pa ne mislim polemizirati z imenom.

Gospod Mravljak je umrl leta 19... , pokopan je v Vuzenici.

Tone Sušnik

OLAJŠANJE

Po prav zagotovo hudih nočeh mnogih delavcev v ravenški železarni je vest o tem, da bo presežkov samo tisoč, pravi balzam. Čeprav bi vodilni lahko to novico dali v javnost vsaj kak dan prej in tako prekinili verigo vseh mogočih – predvsem zastrašujočih – govoric, je vseeno to, kar so se odločili dati v javnost, prijetno presenečenje. Zato je pravzaprav tudi vseeno, po kakih poteh smo do informacije prišli, povejmo samo, da imajo največ zasluga to nekateri funkcionarji svobodnega sindikata.

Da stečaj ne pride v poštev, je bilo menda sklenjeno na UO SZ, to pa seveda pomeni, da tudi ne bo množičnega odpuščenja delavcev. Kot nam je zatrdil svetovalec direktorja Jože Studenčnik, pa je tudi za večino teh tisoč delavcev sprogramirano tako, da naj bi jih zaenkrat ostalo brez »kritja« samo 280. Sto naj bi jih upokojili invalidsko, 80 redno, 290 bi dokupili leta do upokojitve, 250 naj bi si samostojno uredilo socialno varnost s pomočjo šestih povprečnih plač in 33.000 dinarji z Zavoda za zaposlovanje. Hkrati naj bi se izven sistema znašli tudi delavci v gostinstvu, turizmu,

stanovanjski in komunalni dejavnosti, kar seveda pomeni, da si bodo morali delo najti na trgu – vsaj večina.

Zvedeli smo še, da železarna spet posluje z enim žiro računom, kar pomeni, da ni več 19 podjetij (in direktorjev), da pa na svoj račun delata tudi De profundis in Armature.

Dušan Posedi in Jože Kolar iz Svobodnih sindikatov nista mogla skriti olajšanja nad tem, kar so lahko v železarni sporočili javnosti, vseeno pa sta opozorila, da pastem še ni videti konca. V sindikatu menijo, da se skrivajo v privatizaciji, ki bo sledila podržavljenju.

Samo, da bi to, kar smo zvedeli držalo. Žal nam izkušnje zadnjega časa z železarno narokujejo vsaj kanček previdnosti.

—ep

REPUBLIKA SLOVENIJA REPUBLIŠKI SEKRETARIAT ZA DELO REPUBLIŠKI ZAVOD ZA ZAPOSLOVANJE Ljubljana, Glinška 12

RAZPISUJE

JAVNI NATEČAJ

1000 NOVIH DELOVNIH MEST

Republiški zavod za zaposlovanje razpisuje NATEČAJ za odpiranje 1000 novih delovnih mest. Za vsako novo delovno mesto, na katerem bo delodajalec zaposlil brezposelno osebo, bomo zagotovili 60.000,00 din kot nepovratna sredstva.

POGOJI NATEČAJA:

1. Na natečaju lahko sodelujejo fizične in pravne osebe, ki bodo na območju republike Slovenije zagotovile zaposlitev brezposelnim iskalcem zaposlitve, prijavljenim pri enotah Republiškega Zavoda za zaposlovanje.
2. Obravnavani bodo le novi programi ali širitve obstoječe dejavnosti, ki zagotavljajo nova delovna mesta.
3. Odprta nova delovna mesta morajo zagotavljati zaposlitev za nedoločen čas.

NAVODILA ZA SODELOVANJE NA NATEČAJU

1. Prijavo na natečaj pošljite pristojni Enoti Republiškega Zavoda za zaposlovanje.
2. Prijava mora vsebovati:
 - predstavitev obstoječe dejavnosti
 - dokumentacijo za novi program (poslovni načrt s tržno in ekonomsko utemeljitvijo novega programa ali programske preusmeritve)
 - opis delovnih mest, ki jih zagotavlja nov program (zahtevana stopnja izobrazbe in poklic, posebna znanja in zahteve...)
3. O dodelitvi sredstev bo v skladu z določili natečaja in sprejetim poslovníkom odločal poseben odbor pri Republiškem Zavodu za zaposlovanje.
4. Sredstva, odobrena z natečajem, izključujejo možnost koriščenja drugih sredstev izvajanja programov aktivne politike zaposlovanja.
5. Dodatne informacije dobijo vsi zainteresirani na Republiškem Zavodu za zaposlovanje v Ljubljani, Glinška 12 (tel. 061-262-461) ali pri Enotah Republiškega Zavoda za zaposlovanje.

REPUBLIŠKI ZAVOD ZA ZAPOSLOVANJE

Republika Slovenija
Republiški sekretariat za delo

REPUBLIŠKI ZAVOD ZA ZAPOSLOVANJE
OBMOČNA ENOTA VELENJE

OBJAVE POTREB PO DELAVCIH

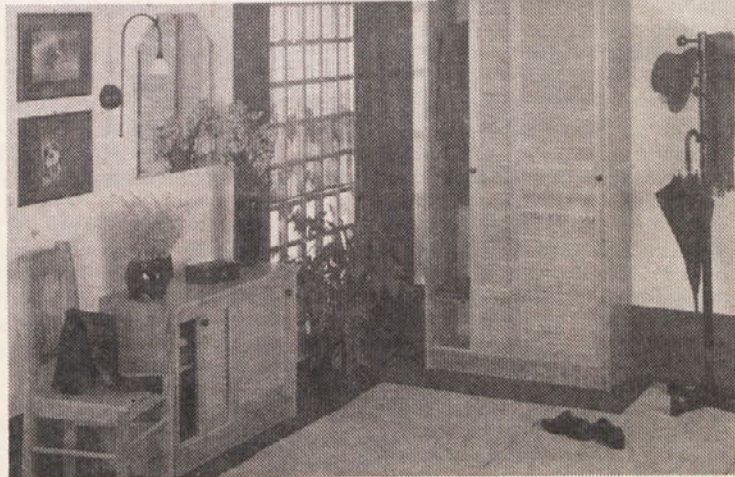
Delovna organizacija	Poklic iz šifranta	Prosta dela in naloge	Del. izk.	NČ DC	Rok p.	OD	Št. del.
Splošna bolniš. Sl. Gradec	med. sestra	višja med. sestra	9 mes	DČ 12 mes	8 dni	8.000,00	1
Kramer Vera, Mozirje Prešernova 25, izdel. drobnih kov. pred.	strojni tehnik	obratni str. tehnik	/	DČ 6 mes	/	/	1
Potočnik Marija, Zagrad 20 Prevalje	gospodinjska pomočnica	gospod. pomočnica	/	NČ		2.830,00	1
Kor. kmet. zadruga TZO Ledina Sl. Gradec	ekonomist	vodja trgovske dej.	2 leti	NČ	15 dni	8.000,00	1
GOLFTURIST p.o. Ravne	natakar	natakar	1 leto	DČ 6 mes	8 dni	4.000,00	2

Kaže, da je lastninjenje proces spreminjanja nečesa v nič.

Če zaokrožimo:
težave na kvadrat.

NIKO

lesna
slovenj gradec

Tovarna pohištva Pameče se uvršča med največje proizvajalce ploskovnega stavbnega pohištva v Sloveniji in s svojim asortimanom dopolnjuje celotno ponudbo stavbnega pohištva, ki ga nudi LESNA Slovenj Gradec, katere del je tudi tovarna v Pamečah.

Proizvodni program obsega:

- furnirani suhomontažni vratni podboj
- furnirane stenske, stropne in talne obloge
- garderobne omare
- furnirani ploskovni elementi

Tovarna je tehnološko-tehnično zasnovana tako, da poleg osnovnega programa omogoča izdelavo široke palete furniranih izdelkov po posebnih naročilih.

Tovarna pohištva Pameče je največji proizvajalec in izvoznik suhomontažnih vratnih podbojev in oblog v Sloveniji. Po teh dveh izdelkih smo poznani tudi na širšem jugoslovanskem in celo evropskem tržišču, zato vam želimo predstaviti novejši del proizvodnje - to so garderobne omare.

V želji, da bi odgovorili vsem zahtevam predsobe, smo v Pamečah razvili sistema garderobnih omar Univerzal in G-2, ki ju lahko postavimo v vsako še tako zahtevno predsobo. Odlikujeta se po funkcionalnosti, barvnih kombinacijah in s tem prilagodljivosti prostoru, kvalitetnih materialih in kvalitetni obdelavi.

Z izbiro garderobnih omar UNIVERZAL in G-2 predsoba ni več le prehodni prostor, temveč prijeten in gostoljuben vstop in prvi stik s stanovanjem.

Sistem garderobnih omar G-2

Sistem garderobnih omar G-2 sestavljajo trije osnovni elementi. Med seboj jih lahko poljubno kombiniramo.

Element A je funkcionalno zaključen element. Vsebuje omarico za čevlje, odlagalne poličke, obešalnik in ogledalo.

Predstavlja lahko samostojno opremo predsobe, ali pa ga dopolnimo z elementom B in C.

Element B je garderobna omara. Predstavlja idealno kombinacijo z elementoma A in C, lahko pa ga uporabimo tudi samostojno.

Element C je zidni obešalnik, ki je po višini prilagojen tako, da je primeren za odrasle in otroke.

G-2 sistem izdelujemo z jesenovim furnirjem v različnih barvnih kombinacijah.

Sistem garderobnih omar UNIVERZAL

Garderobne omare UNIVERZAL so lepo in funkcionalno oblikovane.

Privlačni sta barva in struktura borovega furnirja, funkcionalna pa je oblika omare in drsna vrata. Vrata so lahko lamelna, izdelana iz masivnega lesa smreke/jelke, ali pa ravna, izdelana iz iverne plošče, furnirane z borovim furnirjem.

Sistem UNIVERZAL sestavlja pet, po funkcionalnosti in dimenzijah različnih elementov, ki jih lahko poljubno kombiniramo, kar omogoča, da ga lahko postavimo tudi v druge stanovanjske prostore.

**KOMPAS
MEJNI
TURISTIČNI
SERVIS p.o.**

POSLOVNA ENOTA

p.p. 12
62391 PREVALJE
Telefon: 0602 31-711
Telefax: 0602 31-082

HOLMEC-VIČ

BREZCARINSKA PRODAJALNA HOLMEC:

- telefon: 0602 31-888

BREZCARINSKA PRODAJALNA VIČ:

telefon, telefax: 0602 83-955

Obe prodajalni ponujata širok asortima svetovno znane kozmetike, parfumerije, ure, bižuterije in zlatnine, do originalnih whisky-jev, konjakov, likerjev in drugih pijač ter vse vrste cigar, cigarilosoov, tobaka in cigarete, za otroke pa najrazličnejše igrače, LEGO kocke in seveda sladkarije.

Obratovalni čas:

8.00 - 20.00 v letnem času

8.00 - 19.00 v zimskem času

POSLOVALNICA HOLMEC

Opravlja vsa mejnoturistična opravila, ki so potrebna domačim in tujim gostom pri prestopu meje:

- menjava tuje valute
- izdaja začasnih zavarovanj in zelenih kart
- prodaja bencinskih in cestninskih bonov tujim turistom
- izplačilo avstrijskega in nemškega davka (Mehrwertsteuer)
- opravljanje špediterskih poslov (tudi preizkusne table in začasno
- zavarovanje pri uvozu tujih avtomobilov)

Obratovalni čas:

7.00 - 21.00 v letnem času

7.00 - 20.00 v zimskem času

TASKI čistilni servis BRILJANT

JANKO KRAJNC

62380 SLOVENJ GRADEC, Tomšičeva 3,
tel.: (0602) 42-162, 42-733

**GP BISTRA, RAVNE
GOSTILNA BEGANT
OTIŠKI VRH**

KLUBSKI PROSTOR ZA ZAKLJUČENE DRUŽBE

SGP KOGRAD DRAVOGRAD

**GRADBENO
PODJETJE**

SLOVENJ GRADEC

Izjava območnega odbora sindikata delavcev kovinske in elektro industrije Koroške

Zaradi tega, ker vse dosedanje zahteve, predlogi, opozorila in stališča niso naletela na plodna tla in na podlagi pobud ter zahtev delavcev – članov sindikata kovinske in elektro industrije Koroške, ponovno opozarjamo na nenehno poslabševanje razmer v celotnem gospodarstvu in še posebej v naši panogi. Delavci v naših podjetjih – in posledično njihove družine – se iz dneva v dan nahajajo v vse težjem ekonomskem in socialnem položaju, iz katerega ni videti rešitve. Naša želja in cilj sta delo ter pošteno zaslužni vsakdanji kruh s svojimi rokami in glavo, ne pa nedelo, brezposelnost, revščina, beda in socialni nemiri ter štrajki, zato smo sprejeli naslednje

ZAHTEVE IN STALIŠČA:

1. Zahtevamo, da IS RS pripravi predlog in skupščina RS sprejme celovit razvojno socialni program in v skladu s tem konkretne ukrepe za sanacijo slovenskega gospodarstva. Ti ukrepi morajo zagotoviti preprečitev gospodarskega zloma in postopno sanacijo skrajno negativnih gospodar-

skih gibanj, ohranjanje produktivnih delovnih mest ter preprečitev stečajev, ki bi nastali kot posledica splošne nelikvidnosti. To zahtevamo tudi z vidika, da se prepreči razprodaja in kraja družbenega premoženja in divja privatizacija, kar lahko pripelje do tega, da bo ogromna večina poštenih in pridnih delavcev postala poceni najemna delovna sila, z bedno mezdo in brez osnovnih pravic delavcev, veliko pa jih bi ostalo brez dela in s tem brez vsake socialne varnosti.

2. Zahtevamo, da se poddržavljenje Železarne Ravne dopolni z zagotovitvijo RS, da bo poskrbljeno za vse morebitne presežne delavce tako, da jim bo zagotovljeno drugo delo in s tem socialna varnost na podlagi dela. Obsojamo dosedanji odnos oblasti v tem konkretnem primeru do delavcev Železarne Ravne in ne bomo pristali na to, da bi le-ti postali gole številke v računih vlade ali kogarkoli drugega in ne na to, da bi ostali ti delavci na cesti, država pa bi napolnila svojo vrečo s prodajo nemalega premoženja, pravzaprav prav teh delavcev.

3. Zahtevamo, da izvršni sveti občin pripravijo in skupščine občin Dravograd, Radlje ob Dravi Ravne na Koroškem in Slovenj Gradec najkasneje do **20. aprila 1991** obravnavajo razmere in sprejmejo razvojno socialni program v posamezni občini, s katerim je potrebno zagotoviti vse možne ukrepe na nivoju občine za sanacijo vedno slabših gospodarskih in socialnih razmer, tako v podjetjih kot v občinah. V kolikor izvršni sveti in skupščine občin tega ne bodo opravili do navedenega roka, bo Območni odbor sindikata delavcev kovinske in elektro industrije Koroške organizirali dne 26. aprila 1991 protestno zborovanje delavcev Koroške pred zgradbami vseh občinskih skupščin v koroški regiji.

4. Na podlagi ocene razmer, dosedanjih rezultatov, ukrepov in dela ter odnosa vlade in poslancev v republiški skupščini do razmer v gospodarstvu in položaja delavcev bomo pričeli zbirati v koroški regiji podpise za odpoklic naših poslancev v skupščini RS. Naš cilj je, da izvolimo nove, in sicer take, ki nas bodo dejansko aktivno ter pošteno zastopali, z odgovornim odnosom do svojih volilcev in uporabo znanja ter razuma in ne bodo le podaljšana roka oblastnih elit v obliki glasovalnega stroja.

5. Zahtevamo, da direktorji podjetij s svojimi ekipami takoj pripravijo vse možne in potrebne ukrepe za preživetje v obstoječih

razmerah, kot tudi ukrepe za potrebno prestrukturiranje posameznih delov ali celote podjetja. Z vsemi možnostmi in posledicami teh ukrepov morajo direktorji takoj seznaniti vse zaposlene.

6. Zahtevamo takojšnjo uveljavitev kolektivne pogodbe za črno in barvasto metalurgijo in livarne ter kovinsko in elektro industrijo Slovenije (Ur. list RS št. 12/22.3.1991) v vseh podjetjih te dejavnosti v koroški regiji in ne pristajamo na ocene, da dane razmere ne omogočajo uveljavitve celotne vsebine te kolektivne pogodbe v podjetjih.

7. Zahtevamo, da Republiški odbor sindikata delavcev kovinske in elektro industrije Slovenije kot tudi ZSSS še bolj vztrajno opozarjata na zmeraj bolj nevzdržne razmere v gospodarstvu in za delavca ter zahtevata ustrezne rešitve, predvsem od vlade in skupščine RS. Pri tem imata vso podporo kovinarjev Koroške, ob zahtevi, da se po potrebi uporabijo vsa sredstva sindikalne dejavnosti, saj ni več časa za odlaganje.

Območni odbor sindikata delavcev kovinske in elektro industrije Koroške bo storil vse, kar je v njegovi moči, da navedene zahteve in stališča dejansko uveljavi, saj so ta odraz večine članov našega sindikata ter jih podpirajo tudi člani Neodvisnega sindikata Železarne Ravne in imajo dejansko podporo večine delavcev Koroške. Zato pozivamo, da se nam v zahtevah, kot pri njihovem uveljavljanju pridružijo vsi sindikati dejavnosti v koroški regiji.

Predsednik
OOSD KEI KOROŠKE
Marjan ŽAGAR

AVTOPREVOZ DRAVOGRAD

NUDI RAZNE PREVOZE
TOVORA V TUZEMSKEM
IN MEDNARODNEM PROMETU,
POPRAVILA, VZDRŽEVANJE IN
OPRAVLJANJE PREVENTIVNIH
TEHNIČNIH PREGLEDOV
ZA MOTORNNA VOZILA.

ODMEV: prodaja mleka ODGOVOR NADI KUMPREJ

Priznam: Kar sem iskala, to sem našla – dobila sem jih pod nos. Toda vsega, kar mi nalaga mag. Nada Kumprej, ne prevzemam nase.

Prvič, na njeno pisanje se nebi bila odzvala, ko ne bi bilo j a v n o. Ker so med bralci Prepiha tisti, s katerimi ima veterinarska inšpekcija opravka, v minimalni manjšini, sem se upravičena take objave v časopisu tudi zbiti.

Drugič, inšpekcijskih služb nisem kritizirala (sploh pa ne tako počez, kot je Kumprejeva z diskvalifikatorji označila moj odmev); obregnila sem se le ob avtoričino diskvalifikacijo naravnega mleka kot živila in izrazila b o j a z e n pred posledicami njenih ukrepov.

Tretjič, ali je bojazen upravičena ali pa gre za podtikanje, bomo videli šele, ko bo akcija končana. Če se bo razpletlo drugače, kot se bojim, da se bo, bo to vredno čestitke – meni in veterinarski inšpekciji v Dravogradu. To pa je moj izziv!

Mojca Potočnik

Club California

OBLETNICA OBRATOVANJA

Minilo je leto. Leto polemik in vztrajnosti za pravico in poštenost. Kljub nasprotovanju monopolistov in drugih dejavnikov prihaja čas, ko bomo v CLUBU CALIFORNIA praznovali prvo obletnico obratovanja. Pred letom dni domačini niso imeli kam zahajati ali pa so zahajali v druge kraje (Radlje, Dravograd...), danes pa bi bilo predvsem mlajši kakor tudi starejši generaciji na Koroškem dolgčas brez CLUBA CALIFORNIA.

V letu obratovanja, ki je za nami, so člani kluba, katerih je danes preko 2000 (registriranih in neregistriranih) in izhajajo iz Koroške, Stajerske, Savinjske in zamejske Koroške v AVSTRIJI, lahko v svojem klubu spremljali nastope marsikatero estradne skupine ali posameznika in nad tem niso bili razočarani, nasprotno, vsi so bili navdušeni ter prepričani, kar se tiče gostinstva in turizma, da je to prava pot v Evropo.

Vrhunec vsega v preteklem letu v CLUBU CALIFORNIA je bilo snemanje TV oddaje VIDEONOC, ki je šla v živo – direktno v vse TV hiše v Jugoslaviji. Tako so lahko za mesto Ravne na Koroškem zvedeli in slišali ter ga spoznali po celi Jugoslaviji in zamejstvu preko CLUBA CALIFORNIA.

Vse člane CLUBA CALIFORNIA obveščamo, da bo praznovanje obletnice obratovanja 25. in 26. aprila.

Tako bo 25. aprila zvečer žrebanje članov CLUBA CALIFORNIA (izžrebanih bo 22 članic in 22 članov kluba). Za prvič bo nagrada za izžrebanca enodnevni izlet na morje. Ob vsaki obletnici obratovanja CLUBA CALIFORNIA bomo prav tako imeli žrebanje članov kluba ter bo za naslednjo nagrado za izžrebane izlet in obisk katerega od večjih koncertov v Münchnu ali kaj podobnega. V petek, 26. aprila, pa bosta v CLUBU CALIFORNIA za ostale člane, ki ne bodo izžrebanani, nastopila WOLF in SIMONA WEIS, ki sta v preteklem letu najbolj navdušila člane kluba s svojim showom.

CLUB CALIFORNIA sporoča svojim članom, da se bo do naslednje obletnice dogajalo marsikaj zanimivega ter bodo v letu, ki prihaja, prijetna presenečenja.

Željko Rihter

URESNIČENE NAPOVEDI

Uresničuje se napoved, ki sem jo prebral iz vašega časopisa, da bodo v letošnjem letu prevladovale stavke. Zadnja, ena izmed največjih, se je dogajala pred »FECROM«.

Ne bom opisoval podrobnosti, ki so se dogajale v okrilju stavke »FECRA« ali, bolje rečeno, delavcev, ki so za zdaj na čakalju na delo. Rad pa bi opisal, kaj smo čutili vsi, ki smo dogodke spremljali iz raznih informacij, ki so nam bile na voljo.

Vsi, ki smo spremljali dogodke, smo si želeli le eno, naj enkrat zmaga delavec ali, bolje rečeno, delavska stranka. Vendar se naše želje niso v celoti uresničile. Še danes se govori, da je stavka razpuščena, ker je direktorica »FECRA« zopet obljubila, da bo uresničila obljube, ki jih je dala pred parimi meseci.

Na tem je vse skupaj tudi ostalo. Sliši pa se že godrnjanje posameznikov, da v primeru, če se problemi s temi obljubami ne rešijo, grozi ponovna hujša stavka.

Bil sem pa priča tudi dejanju,

ki ga je naredil solastnik »FECRA«. Pobudnike te stavke je tožil sodišču, ker so mu naredili škodo v proizvodnji. Na pozivu na zaslišanje je tudi že odločena kazen, ki jo mora vsak obtoženi plačati. Ne vem, kako bo to dosegel, pa čeprav ima advokata, ki ga bo zagovarjal.

Moje osebno mnenje pa je takšno:

Čestitke vsem, ki so se postavili po robu nečlovečnosti in nepravilnosti! »FECRO« ni prvo, ki se je temu odzvalo s stavko, pa tudi zadnje verjetno ni. Delavec mora priti enkrat do zaslužnega površja, saj je temelj vsake tovarne. S strahom pričakujem jutro, ki bo s svojo rdečo zarjo na nebu oznanilo krvavi boj proti delavski stranki. Se tega sploh zavedamo, ne vem. Jaz osebno se! Prav rad bi še zraven dodal kakšen lep dogodek ali bi vas razveselil s kako lepo novico, pa je na žalost več ni, ali, rečeno bolje, lepe novice bojo zelo redke.

Zlatko Škrubej
Šmartno/Slovenj Gradec

zlatar-graver
janez pečnik
glavni trg 12
slovenj gradec
tel.: 0602 43 483

ELEKTROTEHNIČNO PODJETJE SLOVENJ GRADEC, GLAVNI TRG 47

SE PRIPOROČA KOT GROSISTIČNO PODJETJE
– PRODAJA ELEKTRO-MATERIALA NA DEBELO IN DROBNO

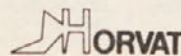
SCHRACK

MEŠANO PODJETJE
SLOVENJ GRADEC, GLAVNI TRG 47
UVOZ – IZVOZ
ELEKTRO MATERIALA

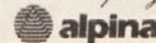
NUDIMO NOVO TEHNOLOGIJO V ELEKTRO STROKI.

Prežihova 24, 62390 Ravne na Kor., Tel., Fax; 0602/23-094

Čevljarstvo
in usnjena galanterija
Prvaletna prodajalna

Ostala ulica 1
62390 Slovenj Gradec
(0602) 43-650

- Prodaja in izdelava čevljev (tudi po meri)
- Prodaja modnih tekstilnih izdelkov in usnjene galanterije.
- Nudimo vse vrste expresnih popravil za obutev in usnjena oblačila.

ČETRTEK, 18.4.: 11.00 Pozdrav. 11.15 Horoskop. 11.30 Kupujte z nami. 12.00 Listamo po časopisih. 12.30 Danes na Koroškem. 12.45 Kultura vabi. 13.00 Glasbeni magazin. Pop Design. 13.30 Obvestila I. 14.30 Koroški razgledi. 15.00 Popoldne na Koroškem radiu. 15.30 Dogodki in odmevi. 18.00 Oddaja za mlade. Yu rock vibrator... 19.00 Obvestila II. 20.00 Povedano po nemško. 20.15 Nasvidenje in Sky Radio.

PETEK, 19.4.: 11.00 Pozdrav. 11.15 Horoskop. 11.30 Kupujte z nami. 12.00 Listamo po časopisih. 12.30 Danes na Koroškem. 12.45 Kultura vabi. 13.00 Glasbeni magazin: Novosti iz diskoteke Jolly. 13.30 Obvestila. 14.30 Koroški razgledi. 15.00 Nasvidenje.

SOBOTA, 20.4.: 8.45 Povedano po nemško – ponovitev. 9.00 Pozdrav. 9.15 Horoskop. 9.30 Obvestila I. 10.00 Kupujte z nami. 10.15 Športni kažipot. 10.30 Koroški razgledi. 10.45 Kultura vabi. 11.00 Marjanca. 12.30 Čestitke in pozdravi. 13.30 Obvestila II. 15.00 Popoldne na Koroškem radiu. 15.30 Dogodki in odmevi. 16.00 STAVIM DA. 18.00 Lojtrca 7 naj, naj. 19.00 Obvestila III. 20.00 do 24.00 Nočni klub Koroškega radia. Lojtrca 3 x 3... 00.00 Nasvidenje in Sky Radio.

NEDELJA, 21.4.: 8.45 Povedano po nemško – ponovitev. 9.00 Pozdrav. 9.15 Horoskop. 9.30 Obvestila I. 9.45 Rezervirano za kmetijstvo. 10.00 Koroška kronika. 10.15 Pismo iz zamejstva. 10.30 Vesti. 10.45 Kultura vabi. 11.00 Nasvidenje. 12.30 Čestitke in pozdravi. 13.30 Obvestila II. 15.00 Nasvidenje.

PONEDELJEK, 22.4.: 11.00 Pozdrav. 11.15 Horoskop. 11.30 Kupujte z nami. 12.00 Listamo po časopisih. 12.30 Danes na Koroškem. 12.45 Kultura vabi. 13.00 Glasbeni magazin: Vi izbirate. 13.30 Obvestila. 13.40 Hit tedna. 14.30 Koroški razgledi. 14.40 Športni pregled. 15.00 Nasvidenje.

TOREK, 23.4.: 11.00 Pozdrav. 11.15 Horoskop. 11.30 Kupujte z nami. 12.00 Listamo po časopisih. 12.30 Danes na Koroškem. 12.45 Kultura vabi. 13.00 Glasbeni magazin. Zaplešite z nami. 13.30 Obvestila I. 14.30 Koroški razgledi. 15.00 Popoldne na Koroškem radiu. 15.30 Dogodki in odmevi. 17.00 Potopiš dobiš. 18.00 Lojtrca 7 naj, naj. 19.00 Obvestila II. 20.00 Povedano po nemško. 20.15 Nasvidenje in Sky Radio.

SREDA, 24.4.: 11.00 Pozdrav. 11.15 Horoskop. 11.30 Kupujte z nami. 12.00 Listamo po časopisih. 12.30 Danes na Koroškem. 12.45 Kultura vabi. 13.00 Glasbeni magazin. Gost. 13.30 Obvestila. 13.45 Minute za Večer. 14.30 Koroški razgledi. 15.00 Nasvidenje.

dežurstva

DEŽURNI ZDRAVNIKI

Ravne na Koroškem (tel. 21-211): za oba dežurna okoliša (Ravne – Prevalje in Mežica – Črna) je dežurstvo urejeno ponoči, ob koncu tedna pa od sobote, od 13. ure, do ponedeljka, do 6. ure.

Slovenj Gradec (tel. 41-031, int. 417): dežurstvo je urejeno vsak dan ponoči, ob koncu tedna pa od sobote, od 14.30, do ponedeljka, do 7. ure.

Dravograd (tel.: 83-351): ves teden je dežuren dr. Franc Heber.

Radlje ob Dravi (tel.: 71-121): od sobote od 14. ure do nedelje do 7. ure je dežurna dr. Ivica Podzavnik, od nedelje od 7. ure do ponedeljka do 7. ure pa dr. Andrej Horvat.

ZOBOZDRAVSTVENA ORDINACIJA

Za Ravne na Koroškem, Dravograd in Radlje ob Dravi je organizirano zobozdravstveno dežurstvo ob nedeljah in praznikih v Zdravstvenem domu Dravograd.

V nedeljo je od 7. do 12. ure dežurna dr. Edita Panjek. Tel. 83-351.

V Slovenj Gradcu je dežurstvo urejeno ob nedeljah in praznikih od 8. do 10. ure. Tel. 41-031.

VETERINARSKÉ POSTAJE

Telefonske številke veterinarskih postaj (informacije o dežurnih veterinarjih so stalne):
Dravograd: 85-079, Radlje ob Dravi: 71-167, Slovenj Gradec: 41-187, Prevalje: 31-340.

LEKARNE

Ravne na Koroškem (tel. 22-292): ob delavnikih je lekarna dežurna od 20. do 22. ure, ob nedeljah in praznikih pa od 9. do 12. in od 18. do 20. ure.

Slovenj Gradec (tel. 41-112): ob delavnikih je lekarna dežurna od 19.30 do 21.30, ob nedeljah in praznikih pa od 8.30 do 11. in od 16. ure do 21.30.

Radlje ob Dravi (tel. 71-115): ob delavnikih je lekarna dežurna od 20. do 22. ure, ob nedeljah in praznikih pa od 9. do 12. in od 18. do 22. ure.

BENCINSKE ČRPALKE

To nedeljo delajo bencinske črpalke Petrola na **Prevaljah, Slovenj Gradcu – Francetova ul.** in na **Muti** od 7. do 19. ure, v **Dravogradu** pa od 7. do 20. ure. Črpalka v Radljah ob Dravi je zaprta.

priredive

Zaključna regijska revija odraslih pevskih zborov KOROŠKA POJE 91
Dravograd, osnovna šola, petek, 19. aprila 1991, ob 19. uri:

- občina Slovenj Gradec: MoPZ Kope–Legen, DPZ Smartno in MePZ Slovenj Gradec
- občina Ravne na Koroškem: MePZ »Strojinska Reka« in MePZ Markovič Kristl »Mato« Črna na Kor.
- občina Dravograd: DPZ Klas Trbnje, MoPZ Stefan Goršek Čaki Šentjanž in MoPZ Stanko Rek Dravograd
- občina Radlje ob Dravi: zaradi pičlih finančnih sredstev za njihov ZKO iz občinskega proračuna se ne morejo udeležiti regijskega srečanja!
- gost iz avstrijske Koroške: MoPZ Libuče.

Petek, 19. aprila 1991

ob 16. uri v Družbenem domu na Prevaljah:

– 5. predstava lutkovnega abonmaja. Gostovala bo lutkovna skupina DPD Svoboda Sladki vrh z igrico: Miha Mazzini: SLONČEK LEOPOLD.

ob 20. uri, Velikovec (Avstrija):

– MoPZ »VRES« s Prevalj sodeluje na dobrodelnem koncertu za poplavljenе v Savinjski dolini.

Sobota, 20. aprila 1991, v Titovem domu na Ravnah, ob 10. in 11. uri:

– 5. predstava lutkovnega abonmaja. Gostovala bo lutkovna skupina DPD Svoboda Sladki vrh z igrico: Miha Mazzini: SLONČEK LEOPOLD.

Ponedeljek, 22. aprila 1991, ob 19. uri v kinodvorani Dravograd:

– občinska revija plesnih skupin občine Dravograd.

Male oglase sprejemamo na sedežu uredništva Ravne na Koroškem, Čečovje 5, v Koroški tiskarni v Slovenj Gradcu, Glavni trg 12 in v Grafiki Prevalje.

mali oglasi

GOSPODINJE – VRTIČKARJI! Prodajamo pasti za voluharje. Samo 39,00 din + poština. P.P. 99, 62380 Slovenj Gradec.

PRODAM Trimlet Elan in mizo za namizni tenis, še zapakirano, 20 % ceneje. Informacije na tel.: 44-615 po 19.00 uri zvečer.

UGODNO prodam motorno kolo Tomos, BT-50, registriran do aprila 1992. Ivan Kresnik, Dobja vas 82, Ravne na Koroškem. Tel.: 22-686.

V ČRNI na Koroškem – Rudarjevem prodam zidano garažo. Cena po dogovoru. Kličite na telefon št. 38-478.

PRODAM Zastavo 128, letnik 87, prevoženih 33.000 km, dobro ohranjeno. Cena po dogovoru. Telefon: 0602 35-372.

PRODAM jedilni krompir Igor. Cena: 5,5 din/kg. Informacije po telefonu: 85-368, popoldan.

ALI ŽELITE poceni preživeti prvomajske praznike v sončnem Portorožu?
Informacije in rezervacije: Turistična agencija TGP De profundis, d.d., tel.: 0602 21-131, int. 5825 ali osebno – upravna zgradba Železarne Ravne, soba 018.

ODPRTI TELEFON ZA OTROKE IN ODRASLE V STISKI

(0602) 23-399, 23-004

SREDA: 17.–19
PON.–PETEK: 12.–13.
POD ŠIFRO »PRIJATELJ«

Iščemo sodelavce za prodajo

časopisa
PREPIH.
Tel.: 22-999
ali 23-094

Naročilnica

Do preklica naročam tednik PREPIH

Ime in priimek _____

Kraj in poštna št. _____

Naslov _____

Podpis _____

Naročilnico pošljite na naslov: Uredništvo Prepiha, 62390 Ravne na Koroškem, Čečovje 5. Naročnino bomo obračunavali dvomesečno vnaprej.

KOROŠKI ŠPORT

ROKOMET

Enajsta zmaga Slovenj Gradca

V 22. kolu druge zvezne lige so rokometiški Slovenj Gradca zabeležili pričakovano zmago v svoji dvorani proti ekipi IUJ Usnjar iz Smartnega pri Litiji s 30:25 (16:12). Slovenjgradčani so vodili vso tekmo, predvsem zaradi dobre igre v napadu, medtem ko je bila njihova igra v obrambi manj zanesljiva. Nikakor jim ni uspelo ustaviti odličnih strelcev gostov Počervine in Kolarja, ki sta skupaj dosegla kar 18 golov. Nasploh so rokometiški Usnjarji nudili varovancem trenerja Iveziča močan odpor. Pri Slovenjgradčanah so bili najboljši strelci: **B. Doberšek 9, Kontrec 7** ter **Štrigl in I. Doberšek po 6 zadetkov**. V naslednjem kolu bo naša ekipa nastopila v Karlovcu proti Jugoturbini.

ODBOJKA

Zmaga Mežičanov v Mislinji

V predzadnjem, 21. kolu enotne republiške lige, so prijetno presenetili odbojkarji Mežice, ki so slavili minimalno zmago na derbiju v Mislinji. Tako so mislinjski odbojkarji doživeli že deveti poraz v spomladanskem delu prvenstva in so se znašli v položaju, ko jim grozi izpad iz lige. V drugem koroškem derbiju so Mislinjčanke zanesljivo odpravile ekipo Mežice.

Ravenski odbojkarji so tekmo 21. kola II. zvezne lige odigrali že na štartu drugega dela prvenstva in izgubili v Modriči s 3:2, zato so bili tokrat prosti.

REZULTATI: 21. kolo Moški: Mislinja – Mežica 2:3. **Zenske:** Mislinja – Mežica 3:0, Partizan Tabor II. – Fužinar 3:2. V tekmi II. rep. lige so odbojkarice Partizana Prevalje zmagale proti Mladosti v Murski Soboti s 3:1 in kolo pred koncem že osvojile naslov prvakinj. Igralke Partizana Črne so bile proste.

NOGOMET

Nov spodrsrlaj vodilnega Korotana

V območni slovenski ligi so odigrali 18. kolo, obe koroški enajstetici pa sta doživeli neuspeh na gostovanjih. Nogometiški Partizana iz Slovenj Gradca so izgubili z 1:0 v Mariboru proti Kovinarju, potem ko so nesrečno prejeli zadetek v zadnji minuti srečanja. Ko je že kazalo, da bodo Slovenjgradčani uspeli izvleči iz izenačenega dvoboja eno točko, je bil za njih usoden prav zadnji napad nogometištev Kovinarja. Dravograjčani so tokrat igrali v Turnišču in po pričakovanju izgubili z 2:0 proti moštvu, ki poleg Belinke in Dravinje kandidira za najvišji naslov v ligi.

V kvalitetni skupini mariborske nogometne podzveze je bila v 14. kolu dosežena kopica presenetljivih izidov. Znova so razočarali Prevaljčani, jesenski prvaki te lige, ki so izgubili že drugo tekmo v spo-

mladanskem delu prvenstva na svojem igrišču. Radeljčani so visoko premagali Mežičane. Peca iz Črne pa je doživela tesen poraz z najslabšo ekipo v ligi.

REZULTATI 14. kola: Partizan Radlje – Akumulator 5:0, Korotan – Fram 0:1, Fužinar – Miklavž 1:0, Pesnica – Peca 1:0, Rošnja Loka – Pobrežje 0:4 in Starše – Paloma Sever 2:0. V vodstvu sta Korotan in Fram s 19 točkami, Peca je 3., Radlje 5., Akumulator 7. in Fužinar 10.

DRUGE VESTI

– Rokometiški mlade ekipe Slovenj Gradca so v 9. kolu druge rep. lige doma premagali Polet iz Murske Sobotice s 25:18, rokometiški Fužinarja pa so izgubili proti Mladincu v Murskih Črncih z 29:27.

– Kegljači Korotan s Prevalj, ki se v kvalifikacijah potegujejo za vstop v drugo rep. ligo, so prvi dvoboj proti Lokomotivi v Mariboru izgubili z razliko 98 kegljev. V povratnem srečanju na Prevaljah pa so Mariborčane premagali z 137 keglji razlike. Potrebna bo še tretja tekma, ki bo v Celju.

Iz občinskega športa

OBČINSKA NOGOMETNA LIGA DRAVOGRAD

REZULTATI:

A SKUPINA
Otiški vrh : Vič 1:2
Tri srca : Črneče 0:7
Meža : Brabčki 9:0
Obrtniki – prosti
Črneče : Vrabčki 3:0 b.b.

B SKUPINA
Kograd : Trbonje 3:0 b.b.
DOČ : Libeliče 3:0
Rekreatorji : Veterani Vič 1:1
Pavliji : Dobrava 0:5
Rekreatorji : DOČ 0:3 b.b.

LESTVICA A SKUPINA

OTIŠKI VRH	13
VIČ	12
ČRNEČE	12
MEŽA	7
OBRTNIKI	5
TRI SRČA	5
VRABČKI	0

LESTVICA B SKUPINA

KOGRAD	14
DOBRAVA	13
DOČ	13
REKREATORJI	10
VETERANI VIČ	9
PAVLJI	6
LIBELIČE	5
TRBONJE	0 (-2)

Marijan Pušnik

– V prijateljskem dvoboju so na Ravnah kegljavke Fužinarja premagale moško ekipo Intesa s 3881:3828 keglji. Najboljša: Princičeva 439 in Oder 442 kegljev.

KAM OB KONCU TEDNA

ODBOJKA na Ravnah, v Mežici in v Črni – v soboto, 20. aprila: V športni dvorani na Ravnah bo ob 16. uri tekma zadnjega kola enotne rep. lige med odbojkaricami Fužinarja in Rogoze, nato pa ob 18. uri še tekma II. zvezne lige med odbojkarji Fužinarja in Kamnika. **V Mežici bodo ob 16. uri igralke Meži-**

ce igrate proti Palomi Braniku II., ob 18. uri bo še tekma moških ekip Mežice in Šempetra. **V Črni bo ob 18. uri** tekma odbojkaric Partizana in Ptuja.

NOGOMET na Prevaljah, v Mežici in v Črni: v soboto, 20. aprila, bosta ob 16.30 uri dve tekmi mariborske podzveze; **v Črni Peca – Korotan in v Mežici Akumulator – Fužinar. V nedeljo, 21. aprila,** bo na Prevaljah tekma območne slovenske lige med Partizanom SG in Impolom iz Sl. Bistrice. Pričetek ob 16.30 uri.

Ivo Mlakar

gorenje

ČRNA KRONIKA

Temeljna značilnost koroške črne kronike v minulem tednu je, da ponovno ni bilo smrtnih žrtev v prometu, pa tudi težjih prometnih nezgod ne. Nekaj bolj »živahno«, če lahko tako rečemo, je bilo na nekaterih drugih področjih, kjer policajem nikoli ne zmanjka ne dela in ne prese-nečenj.

KRIMINALITETA

V tem obdobju so koroški policaji in delavci kriminalistične službe obravnavali 21 kaznivih dejanj. Prevladovala so tatvine in guljufije.

Kot posebnost izdvojimo primer zasebnega avtoprevoznika R.P. iz Slovenj Gradca, ki se je želel preizkusiti kot pravi lesni mešetar. Od svojih strank je sprejel večje količine lesa in ga prodal v Banja Luko. Denar, ki ga je za to dobil, pa mu ni šel tako lahko od rok kot les. Izmisli si je najrazličnejše razloge, da bi mu ga ne bilo treba izročiti lastnikom lesa. Delavci postaje milice Slovenj Gradec so ga predali v obravnavo sodišču, ki – kot vemo – nima navade »mešetariti«.

Javni red in mir

Prizorišče kršitev javnega reda in miru je tudi v minulem tednu bilo v glavnem v gostinskih lokalih, kjer »alkohol iz otrok dela može ali obratno«. Ponovno pa je bilo nekaj primerov kaljenja miru in razgrajanja v zasebnih stanovanjih, kjer so – obi-

čajno »glavarji družine« – poskušali pokazati, kdo »nosi hlače pri hiši«. Streznitev je prišla v »bunkerju« v družbi policajev.

Prometne nezgode

Hudih prometnih nezgod – kot že rečeno – na Koroškem v minulem tednu ni bilo. Med lažjimi pa bi veljalo – kot poučnega – omeniti primer voznika osebnega avtomobila K.G. iz Mislinjske Dobrave. Voznika so miličniki namreč povabili na policijsko postajo, kjer je »napihal« 1,90 gramov na kilogram alkohola. K.G. se je pri tem začel do miličnikov žaljivo obnašati in jim je grozil s pretepom. Ko so mu prepovedali nadaljnjo vožnjo z avtomobilom, je celo s stolom napadel dežurnega miličnika. Hitro so ga »ukrotili« in dali »na led« do streznitve.

Mejna problematika

Miličnikom na meji, kot kaže, še ne bo zmanjkalo dela. Tokrat so prijeli 8 turških in 3 iranske državljanke, ki so ilegalno želeli prekoračiti Jugoslovansko-Avstrijsko mejo.

Vse kaže, da sta svojo osebno »armado« želela ustanoviti H.A. in B.K. iz Zvornika v Bosni. Preko mejnega prehoda Holmec sta namreč poskušala k nam ilegalno spraviti več pušk, pištol in nabojev. Predali so ju organom, ki jim najbrž ne bodo priskrbeli ustreznega vojaškega »čina«.

(ti)

KUPON št. 7

za zastoj mali oglas do dvajset besed v časopisu PREPIH
Velja do: 25. aprila 1991

Kupon in vsebino malega oglasa pošljite na naslov:
Uredništvo Prepiha, 62390 Ravne na Koroškem, Čečovje 5

čarovnije

Gen. direktor mežiškega Rudnika Janez Pačnik velja za denarnega čarownika. Ko se je pred leti Rudnik utapjal in so Pačnika (takrat še tovariša) postavili za sanatorija, so bili mnogi prepričani, da bo utonil skupaj z Rudnikom. Pa jih je presenetil! Prav »čaral« je denar iz republike.

Po splošni oceni so bili takrat lažji časi, kot so zdaj. Zato se vsi sprašujejo, kakšne čarovnije uporablja Pačnik danes (?). Eden od odgovorov je lahko tudi v tem, da je njegova takratna ožja sodelavka danes pomembna finančnica. Nekje je ključ do denarja. Iz rožkava vleči se ga namreč ne da.

devizni direktor

Napredoval je tudi Janko Jordan, nekoč znani partijski sekretar in do 1. aprila direktor najbolj slavne gradbene firme na Koroškem, ki se imenuje Kograd. Janekem, ki se imenuje Kograd. Janekem, doma iz Sentjanža, je namreč postal komercialni direktor nove slovenske firme Bramac, d.o.o., ki bo med drugimi imela proizvodne prostore tudi v Igeemu v Otiškem vrhu, večinski delež v tem podjetju pa imajo Avstrijci. Jordan je tako postal še eden od armade koroških deviznih direktorjev.

fenomeni

Iz krogov, ki so blizu slovenski vladi, smo dobili namig, da so v Emoni navdušeni nad nekaterimi koroškimi vladami. Se posebej nad izjemno pogruntavščino dravogradske oblasti, ki je proračun elegantno spravila pod streho na nekaj popisanih listih papirja, brez množice števil, ki bi ljudi samo obremenjevala. In kar je še poseben fenomen – od izhodišča so prešli kar k predlogu!

Tu je še predlog Prepiha: Treba je podpreti bistroumnost dravogradske vlade in iz vseh procedur črtati osnutke. Dejstvo pa je, da so Dravograjčani še vedno pred ravensko vlado, ki v svojem programu še vedno ostaja pri izhodiščih...

obvestilo

Vsem koroščem, ki ste te dni plačali dražje elektriko in vsem tistim, ki že nekaj mesecev niste dobili plač, namerjamo obvestilo, da so si »desoyci« plačali regres v višini 12.000 din.

poti kadrovanja

V razpisu štjpendij za dipl. ekonomete daje Železarna – PREDNOST MOSKIM!? Najbrž niso bili pozorni na možnost, ki jim daje zakon, da lahko tudi mož, ki spol uveljavlja porodniško. Predvsem pa si ne jemljejo zgle-da po najbolj pomembnih koroških finančnih. V vseh štirih koroščinah imamo namreč davkarce (šefice, ne šefe), pa tudi same finančne policistke (beri: esdekajevke) – ženske. Ali pa pomeni ta nerazumljiva diskriminacija takšno potezo, zasnovano na + -, ali celo potrditev že dvakrat objavljenega priznanja o sposobnosti sestave bilanc v »eni zakonski varianti«? Klinc, pa taka možnost!

multimedijalec

Ko je onidan videl Kristl Kristla kako opozarja Kristla, da Kristl na peti naslov (samo po naključju) ni poslal dogovorjenega prispevka, je Kristl takoj odložil kamero, vzela fotoaparata, si zataknil svinčnik med zobe, skočil na telefon, si naročil fotokopirni aparat, medtem pa po faksu sporočil v nepravo redakcijo, da je Kristl prav gotovo tam, kjer bi biti moral. Vprašanje, odkod Kristlnu sivi lasje, je zato popolnoma odveč. Gotovo jih je dobil za mikrofonom, še večja verjetnost pa je, da je osivel čez noč takrat, ko se je prvič pozdravil v ogledalu.

evergreen

Večeri v gostilni Brančurnik so lahko prijetni za obiskovalce, med drugim po zaslugi dua Evergreen, ki poskrbi za razpoloženje z dobro muziko, tudi s komadi, starimi petnajst do dvajset let nazaj. Na žalost pa so nekateri vici, ki jih vztrajno ponavlja Rajko Stropnik, prav tako za »petnajset nazaj«. Toliko časa namreč že traja njegovo veselje do imitiranja znanega gostinca Skufce, mnogokrat z žaljivim prizvokom. Evergreen?

kdo bo pomagal?

Čeprav je vladajoča struktura v občini Ravne »zelo blizu« koroškim demokratom, očitno ne dela po izreku: »Pomagaj si sam, Bog ti bo pomagal«. Brez večjega napreznja so šli po drugi poti in v stilu »prenesi breme na drugega« prepustili železarno in delavce v milost republikli. Bog pomagal!

konkurenčnost

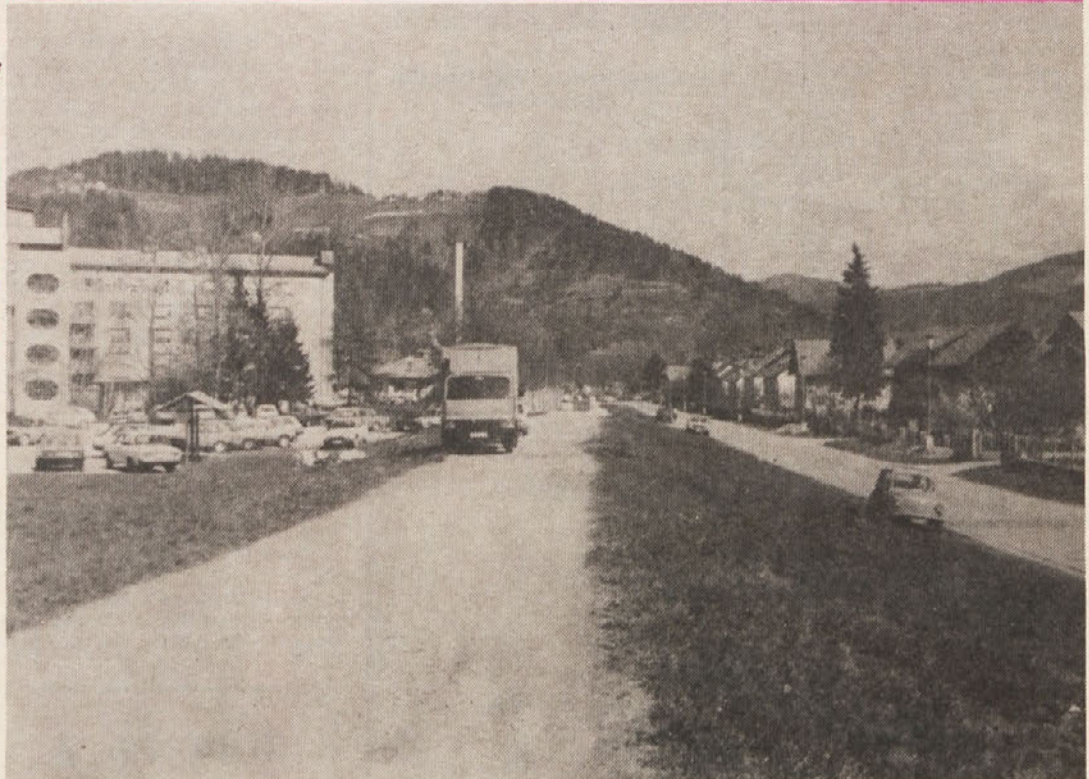
Delavci free shopa na Viču, ki je v delni lasti Kompassa, so se te dni ljubosumno ogledovali proti svoji konkurenci – trgovini Emona in Košenjaka, ki je še prodajala tudi za dinarje. Svojčas je bilo obratno, in Emona je tako Kompassu vrnila udarec. Takšno konkurenčnost podpiramo tudi kupci na Koroškem!

pridni gradbinci

Vse gradbene firme, ne le na Koroškem, so ta čas pred velikimi problemi. Dela, ki so si ga pred leti lahko celo izbirale, imajo pred leti lahko manjšo in preveč marsikatero manjšo plače. vestitje, samo da bi delavcem zagotovili vsaj minimalne plače. A – čej vraga! Delo jim po tekočem traku odraja privratna podjetja, tem pa veselo konkurirajo popoldanski sušnarji – glavni iz vrst delovodij gradbenih firm. Kar nekaj objektov se ta čas pri poslovnih prostorih reži, na nas gradbi v omenjeni reži, pa zaslužek mimo in niti ljudje, ki menda niso in niti v organih oblasti.

FOTO BODICA

CESTA JEZE

To je cesta sporov, gneva in jeze. Ob asfaltirani Iršičevi ulici v Sloveni Gradcu je nekaj metrov stran po stari železniški trasi že nekaj časa makadamska pot, ki je svojčas služila kot dovoz na gradbišče, danes pa je postala že kar javna cesta. Nekoč – niti ne tako dolgo nazaj – pa je bila predvidena tudi za mestno obvoznico, vendar je takrat zmagal zdravniški lobi, ki je uspešno dokazoval, da prometa ne

káže preusmerjati mimo bolnišnice.

Problem pa je ostal, in to problem za stanovalce ob tej ulici. Prišla je pomlad in z njo vse tegobe te nelegalne ceste. Dviguje se prah (poleg jeze, kajpak), zato ni mogoče sušiti perila in z užitek pridelovati solate. Kako dolgo še, se sprašujejo prebivalci ob tej ulici.